

Universiteit Utrecht

Bachelor eindwerkstuk
2015 - 2016, periode 2.

'Genre op televisie: Een generieke discursieve analyse
van slow TV'

Folkert Coehoorn - 4245202
f.coehoorn@students.uu.nl

Docent: Hanna Surma

Universiteit Utrecht, Nederland
Faculteit Geesteswetenschap

22 februari 2016

Samenvatting

In 2009 maakte de Noorse publieke omroep (NRK) een zeven uur durende televisie-uitzending. Een verhaal wat op deze manier verteld wordt op televisie wordt omschreven als *slow TV*. Dit zijn 'marathon' televisie-uitzendingen van gewone gebeurtenissen in hun originele lengte. Het tempo van de voortgang van dergelijke uitzendingen is hierdoor traag waardoor deze uren tot dagen kunnen duren. De hoge kijkcijfers tonen aan dat slow TV enorm populair is in Noorwegen waardoor er veel over wordt geschreven in de (internationale) media. Zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten nemen deel aan het discours rondom slow TV, waarin zij spreken over slow TV als een televisiegenre. In het discours is er echter nog onduidelijkheid welke betekenissen er gekoppeld zijn aan slow TV als een genre. Mensen komen dagelijks in contact met genres, omdat genres betekenis geven aan de media die mensen gebruiken. Het is dus van belang om te weten wat genres betekenen.

Dit onderzoek wordt bestudeerd aan de hand van de theorie van Jason Mittell door genre als een 'cultural category' te benaderen. Hij stelt dat er binnen televisiegenre-onderzoek gekeken moet worden naar de context waarbinnen het genre opereert. Mittell beschrijft dat genres buiten de grenzen van een tekst geconstrueerd worden. De constructie komt tot stand door middel van generieke discourses waarbij de discursieve praktijken als definities, interpretaties en evaluaties bijeenkomen om een genre te bepalen. Hierdoor kan een genre stabiel overkomen, maar hetzelfde genre kan verschillend opereren in een andere historische of culturele context.

Bij de bestudering van het genre slow TV sluit ik aan bij de generieke discursieve analyse van Mittell die geoperationaliseerd wordt aan de hand van een thematische analyse. Op deze manier zal ik op zoek gaan naar patronen van definitie, interpretatie en evaluatie in de discursieve uitingen rondom slow TV. Deze drie discursieve praktijken vormen de centrale objecten van dit onderzoek omdat zij een genre betekenis en culturele waarde geven. Het discours rondom slow TV is daarbij onderverdeeld in twee groepen: professionals uit de televisie industrie en journalisten, aangezien de uitingen van deze twee groepen het grootste aandeel vormen in het discours. Deze discursieve uitingen worden op een vergelijkende manier onderzocht. Hierbij worden overeenkomsten en verschillen geanalyseerd en geïnterpreteerd, die vervolgens samen generieke betekenissen van slow TV vormen. Welke betekenissen dit zijn en hoe deze tot stand zijn gekomen wordt in dit onderzoek beschreven.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	p. 4
2. Theoretisch kader	p. 6
3. Methode	p. 10
4. Kenmerken van slow TV	p. 14
4.1 Vorm	p. 14
4.2 Patroon	p. 15
5. Kijkhouding bij slow TV	p. 18
5.1 Ervaring	p. 18
5.2 Consumptie	p. 20
6. Slow TV is populair	p. 22
6.1 Waardering	p. 22
6.2 Prestatie	p. 23
7. Conclusie	p. 25
8. Literatuurlijst	p. 29
8.1 Corpus	p. 30
8.2 Documentaire slow TV	p. 31
9. Bijlagen	p. 33
9.1 Bijlage 1: Overzicht van corpus	p. 33
9.2 Bijlage 2: Vorming thema's	p. 34
9.3 Bijlage 3: Uitgeschreven corpus met codering	p. 35

1. Inleiding

Eind 2009 maakte de Noorse publieke omroep (NRK) een zeven uur durende televisie-uitzending, waarin de treinreis van Bergen naar Oslo in zijn totale lengte, zonder onderbreking, te zien was. Deze vorm van televisie wordt in de internationale media omschreven als *slow TV*.¹ Dit zijn 'marathon' televisie-uitzendingen van gewone gebeurtenissen die in hun originele lengte worden uitgezonden. Het tempo van de voortgang van dergelijke uitzendingen is traag waardoor ze uren tot dagen kunnen duren.² De hoge kijkcijfers tonen aan dat slow TV enorm populair is in Noorwegen waardoor er veel over wordt geschreven in de (internationale) media.³ Hierin komt tot uiting dat er onduidelijkheid bestaat over wat het fenomeen slow TV is. Zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten nemen deel aan het discours rondom slow TV, waarin zij spreken over slow TV als een televisiegenre: 'This has become a new TV genre'.⁴ Mensen komen dagelijks in contact met genres, omdat genres betekenis geven aan de media die mensen gebruiken.⁵ Het is dus van belang om te weten wat genres betekenen. Het discours rondom slow TV speelt zich voornamelijk af in Noorwegen, maar het succes van slow TV is in andere landen niet onopgemerkt gebleven. Er zijn verschillende landen die interesse hebben in dit nieuwe 'genre'.⁶

In dit onderzoek bestudeer ik de discursieve constructie van slow TV als een genre. Om dit te onderzoeken gebruik ik de theorie van Jason Mittell, waarbij genre als een 'cultural category' benaderd wordt. Hij stelt dat er binnen televisiegenre-onderzoek gekeken moet worden naar de context waarbinnen het genre opereert.⁷ Mittell beschrijft dat genres buiten de grenzen van een tekst geconstrueerd worden door generieke discoursen waarbij definities, interpretaties en evaluaties bijeenkomen om een genre te bepalen. Hierdoor kan een genre kan stabiel overkomen, maar hetzelfde genre kan verschillend opereren in een andere historische of culturele context.^{8,9} In hoofdstuk twee zal ik deze benadering nader toelichten.

---

¹ Stuart Heritage, "Slow TV: The Norwegian Movement With Universal Appeal." *The Guardian*, 4-10-2013, <http://www.theguardian.com/tv-and-radio/2015/apr/03/norway-nrk-slow-tv-relaxation>

² Slow TV News and Reviews, *Just what is Norwegian Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=qBWCx4-ufdQ>

³ Teun Lagas, "Heerlijk, Al Die Trage TV-Beelden." *Trouw*, 05-06-2014, <http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/3667147/2014/06/05/Heerlijk-al-die-trage-tv-beelden.dhtml>

⁴ Slow TV News and Reviews, *What is the future of Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=ytMqt-nFhFQ>

⁵ Jason Mittell, *Genre and Television: From Cop Shows to Cartoons in American Culture* (Londen: Routledge, 2004), 14.

⁶ Inmiddels zijn er slow TV uitzendingen geweest in Engeland, Frankrijk en Duitsland.

⁷ Idem, xviii.

⁸ Televisiecartoons werden vroeger bijvoorbeeld voor volwassenen gemaakt en tegenwoordig voor kinderen.

⁹ Mittell, "Genre and Television", xviii.

Op Netflix worden films onderverdeeld in genre-categorieën, maar genre is niet alleen van belang als een manier van classificeren. Publieken en industrieën interpreteren genres en koppelen deze aan bepaalde betekenissen om media te kunnen begrijpen.¹⁰ Door slow TV als een genre te onderzoeken leren we welke betekenissen aan slow TV verbonden zijn en welke culturele waarden aan dit fenomeen worden gehecht. In dit onderzoek staat daarom de volgende onderzoeksvraag centraal:

Op welke manier dragen uitingen van professionals uit de televisie-industrie en journalisten bij aan de constructie van slow TV als een genre?

Deze onderzoeksvraag ondersteun ik aan de hand van drie deelvragen waarmee de discursieve uitingen in het discours rondom slow TV bestudeerd zullen worden. Deze discursieve uitingen vormen samen de casus voor dit onderzoek. (zie bijlage 1) De drie deelvragen sluiten aan bij de generieke discursieve analysemethode die Mittell hanteert om genre te onderzoeken. De deelvragen zullen daarom gepresenteerd worden in hoofdstuk drie.

Om de analyse van slow TV te contextualiseren zal ik eerst een theoretisch kader over genre studies schetsen in hoofdstuk twee. In dit hoofdstuk beschrijf ik twee stromingen binnen genre-onderzoek die volgens Mittell bepalend zijn: een traditionele- en culturele benadering.¹¹ Vervolgens presenteer ik in hoofdstuk drie de deelvragen van dit onderzoek en beschrijf ik op welke manier ik de genre-analyse van slow TV uit ga voeren. In dit hoofdstuk geef ik ook een beschrijving van het corpus en de verzamelmethode hiervan. In de hoofdstukken vier, vijf en zes rapporteer en interpreteer ik de genre-analyse. Gezien de omvang van dit onderzoek geef ik niet in de analysehoofdstukken, maar in de conclusie antwoord op de deelvragen en breng ik deze met elkaar in verband. Vervolgens beantwoord ik de onderzoeksvraag, reflecteer ik op de nieuwe inzichten die dit onderzoek heeft opgeleverd, bespreek ik de beperkingen van dit onderzoek en haal ik tot slot mogelijkheden voor vervolgonderzoek aan.

---

¹⁰ Idem, 14.

¹¹ Idem, xiii.

2. Theoretisch kader

Genre is het Franse woord voor type of soort.¹² Met dit woord kunnen literaire werken, films en televisieprogramma's worden gecategoriseerd: 'Genre theory deals with the ways in which a work may be considered to belong to a class of related works.'¹³ In bijvoorbeeld de videotheek worden films gerangschikt in genrecategorieën zoals horror, actie en avontuur etc. Deze categorieën zijn echter niet altijd eenvoudig te benoemen, genres kunnen bijvoorbeeld, in een andere historische of culturele context, veranderen van vorm.¹⁴ Door genre te onderzoeken kan er betekenis worden gegeven aan verschillende genrevormen.¹⁵ Inmiddels is genre een gevestigd onderzoeksconcept in de mediawetenschap en kan het op verschillende manieren onderzocht worden.¹⁶ Televisiewetenschapper Jason Mittell stelt dat er twee bepalende stromingen binnen televisiegenre-onderzoek zijn en benoemt deze als een traditionele- en culturele benadering.¹⁷ Allereerst beschrijf ik de traditionele benadering aan de hand van een samenvatting over genrebenaderingen van Jane Feuer. Vervolgens beschrijf ik de culturele benadering aan de hand van de theorie van Jason Mittell.

Feuer heeft vanuit een kritisch oogpunt, aan de hand van verschillende genre-onderzoeken, drie genrebenaderingen samengevat: de 'aesthetic', de 'ritual' en de 'ideological' benadering.¹⁸ Deze genrebenaderingen hebben gemeen dat genre als onderdeel van een tekst wordt benaderd. Het genre wordt bepaald door binnen de grenzen van een tekst te onderzoeken, waardoor het genre afhankelijk is van tekstuele elementen.¹⁹ Deze drie traditionele genrebenaderingen worden door Feuer als volgt beschreven. Bij de 'aesthetic' benadering gaat het om de definitie van een genre, om zodoende de essentie van een bepaald genre uit te leggen. Met deze theoretische benadering wordt onderzocht hoe het genre geconstrueerd wordt aan de hand van terugkerende kenmerken in een mediatekst.²⁰ De 'rituel' benadering ziet genre als een: '[...] exchange between industry and audience, an exchange through which culture speaks to itself.'²¹ Hier wordt onderzocht hoe genre op bepaalde gebruiken, normen en waarden uit een maatschappij reflecteert. Tot slot de 'ideological'

---

¹² Bordwell en Thompson, *Film Art: An Introduction* (New York: McGraw-Hill, 2004), 318.

¹³ Jane Feuer, "Genre Study and Television," in *Channels of Discourse*, red. R. C. Allen (Londen: Routledge 1992): 138.

¹⁴ Jason Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", *Cinema Journal* 40.3 (2001): 11.

¹⁵ John Hartley, *Communication, Cultural and Media studies: The Key Concepts* (Londen: Routledge, 2002), 96 - 97.

¹⁶ Bernadette Casey et al., *Television Studies: The Key Concepts* (New York: Routledge, 2008), 135-137.

¹⁷ Mittell, "Genre and Television", xiii.

¹⁸ Feuer, 138.

¹⁹ Idem, 143.

²⁰ Ibidem.

²¹ Ibidem.

benadering: 'At the industry level, genres assure the advertisers of an audience for their messages. At the textual level, genres are ideological insofar as they serve to reproduce the dominant ideology of the capitalist system.'²² Met deze theoretische benadering wordt onderzocht hoe de industrie, de maatschappij vorm geeft door bepaalde verwachtingen van genre te creëren. Daarbij wordt onderzocht in hoeverre hiermee specifieke ideologieën in stand worden gehouden. Deze benadering ziet genre als een controlemiddel.²³ Zowel bij de 'ritual' als bij de 'ideological' benadering is er aandacht voor de historische context, maar de centrale focus blijft liggen op de mediatekst zelf.

Mittell legt met zijn culturele benadering de focus niet op de mediatekst, maar op de context waarbinnen een genre opereert. Hij benadert genre daarom als een 'cultural category'.²⁴ Op deze manier draagt Mittell bij aan de theorie over de manier waarop genre als cultureel fenomeen benaderd kan worden. Volgens Mittell moet genretheorie gaan over hoe generieke processen opereren binnen culturele contexten, hoe industrieën en publieken genres construeren en hoe genres zowel vloeibaar als stabiel kunnen zijn.²⁵ Genres zijn daarom voortdurend in beweging, omdat er continu onderhandeld wordt over de betekenis ervan. Tegelijkertijd zijn genres definitief genoeg waardoor er een consensus kan bestaan over de betekenis van een genre.²⁶ Iedereen weet bijvoorbeeld wat er bedoeld wordt met het talkshow genre. Genres werken daarom als 'discursive clusters' waarbij discursieve praktijken als definitie, interpretatie en evaluatie op een bepaald moment samenkomen om een samenhangend genre te construeren.²⁷ Een genre kan dus stabiel overkomen, maar kan in een andere historische of culturele context totaal iets anders betekenen.

Mittell bouwt met zijn theorie over 'discursive clusters' voort op het concept 'discursive formations' zoals beschreven door filosoof Michel Foucault. Hiermee bedoelt hij: 'historically specific systems of thought, conceptual categories that work to define cultural experiences within larger systems of power.'²⁸ Deze 'discursive formations' worden vaak gekenmerkt als onsamenhangend, maar ze produceren door middel van taal en discursieve praktijken een bepaalde 'regime of truth'.²⁹ Dit wil zeggen dat er in het discours een dominante gedachte heerst, die als waarheid wordt aangenomen.³⁰ Mittell gebruikt discursieve praktijken om

---

²² Ibidem.

²³ Ibidem.

²⁴ Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", 8.

²⁵ Mittell, "Genre and Television", xviii.

²⁶ Idem, 17.

²⁷ Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", 11.

²⁸ Michel Foucault, *The Order of Things: An Archeology of Human Sciences* (New York: Vintage Books, 1970), 335.

²⁹ Mittell, "Genre and Television", 13.

³⁰ Ibidem.

televisiegenres te bestuderen door genre als: 'a property and function of discourse.'³¹ Op deze manier onderzoekt Mittell op welke manier verschillende discoursen, generieke definities, betekenissen en waarden construeren binnen een bepaalde historische context.

De theorie van Mittell komt voort uit een belangrijk werk van Rick Altman waarin Altman schrijft over genre als een discursief proces.³² In zijn boek *Film/Genre* stelt Altman dat het bestuderen van betekenisaspecten van genre te maken heeft met het gebruik van genre binnen een bepaalde context.³³ Dit komt overeen met de genrebenadering bij televisie van Mittell. De tekstuele aanpak van Altman blijft echter het middelpunt van zijn benadering, waardoor het problematisch is om genre als een culturele categorie te onderzoeken.

Mittell is het niet eens met de tekstuele benaderingen zoals beschreven door Feuer en Altman, hij stelt namelijk dat genres niet kunnen ontstaan binnen gesloten teksten. Hij omschrijft dat teksten uit verschillende onderdelen bestaan en sommige van deze onderdelen gebruikt worden om teksten in genrecategorieën in te delen.³⁴ Er bestaan dus geen vaste criteria voor het afbakenen van een bepaald genre. Sommige genres zijn gedefinieerd door setting, zoals bijvoorbeeld bij western films. Andere genres worden gedefinieerd door het publiek (komedie) of door narratieve vorm (mysterie).³⁵ Deze verscheidenheid van genrekenmerken toont aan dat er geen vaste criteria zijn over hoe teksten ingedeeld moeten worden. Genres ontstaan daarom volgens Mittell alleen door middel van intertekstuele relaties tussen verschillende teksten en niet in de tekst zelf.³⁶ In dit onderzoek sluit ik mij aan bij deze culturele benadering van Mittell. Met deze benadering ben ik namelijk niet afhankelijk van tekstuele elementen in een tekst, maar kan ik ook gebruikmaken van culturele elementen. Op deze manier kan ik een meer gedetailleerd onderzoek doen naar de constructie van slow TV als een genre, dan wanneer ik gebruik zou maken van een traditionele tekstuele benadering.

Om genre als culturele categorie gestructureerd te kunnen onderzoeken is het van belang om een overzicht te krijgen van welke uitingen in het discours, door welke instituties worden gemaakt. In dit onderzoek ondersteun ik de televisiebenadering van Mittell, met het concept 'institutional discourse' van Steven Neale uit de filmwetenschap. Met dit concept toont hij aan dat de manier waarop instituties over film praten bijdraagt aan de manier waarop er over het algemeen over een film gedacht wordt.³⁷ Met instituties bedoelt hij de groepen die deel uitmaken van het discours, bijvoorbeeld professionals uit de televisie-industrie of journalisten. Neale stelt dat uitingen van deze instituties, in het discours rondom genre, als

---

³¹ Idem, 12.

³² Idem, 16.

³³ Rick Altman, *Film/Genre* (Londen: Brits Film Instituut, 1999), 14.

³⁴ Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", 6.

³⁵ Glen Creeber, *The Television Genre Book* (Londen: Brits Film Instituut, 2008), 2.

³⁶ Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", 6.

³⁷ Steven Neale, "Questions of Genre," in *Film and Theory: An Anthology*, geredigeerd door R. Stam en T. Miller (New York: Blackwell Publishing 2000), 160-163.

betekenisgevend bestudeerd kunnen worden.³⁸ Het 'institutional discourse' van Neale is daarom een aanvulling op de theorie van Mittell, waarin Mittell beschrijft dat bijvoorbeeld de industrie bestudeerd moeten worden bij een onderzoek naar genre als culturele categorie.³⁹ Neale legt vergeleken met Mittell meer de nadruk op de term instituties. Mittell ziet instituties namelijk slechts als deel van de aspecten die onderzocht moeten worden, terwijl Neale per discursieve uiting benadrukt bij welke institutie de uiting hoort.⁴⁰ De focus komt in dit onderzoek te liggen op institutionele discoursen, waardoor discursieve uitingen overzichtelijk geanalyseerd kunnen worden. In dit onderzoek staat het debat rondom slow TV in Noorwegen centraal en ligt de focus op de discursieve uitingen, die bestaan uit reacties van professionals uit de televisie-industrie en journalisten. De omschrijving van deze instituties zal ik verder toelichten in hoofdstuk drie.

---

³⁸ Idem, 162.

³⁹ Mittell, "Genre and Television", 16.

⁴⁰ Ibidem.

3. Methode

Voor de analyse van dit onderzoek sluit ik aan bij de 'generieke discursieve analyse' zoals beschreven door Jason Mittell. Deze komt voort uit de genretheorie van Mittell en bestaat uit drie discursieve praktijken die volgens hem bestudeerd moeten worden wanneer genre als een culturele categorie onderzocht wordt.⁴¹ De eerste discursieve praktijk is definitie, bijvoorbeeld: FRIENDS is een sitcom omdat er een lachband is te horen. In mijn onderzoek bespreek ik met deze discursieve praktijk een definiëring van slow TV. Hier beschrijf ik de tekstuele elementen uit het discours rondom slow TV, bijvoorbeeld 'live' of 'traag'. De tweede discursieve praktijk is interpretatie, bijvoorbeeld: sitcoms versterken en reflecteren op de status quo.⁴² In mijn onderzoek bakent deze discursieve praktijk de betekenis van slow TV af en beschrijf ik hoe slow TV in het discours begrepen wordt. De laatste discursieve praktijk die Mittell bespreekt is evaluatie, bijvoorbeeld, sitcoms zijn een betere vorm van entertainment dan soapseries.⁴³ Hier beschrijf ik de culturele waarde van slow TV en ga ik in op de waardering van slow TV. Deze drie discursieve praktijken vormen de centrale objecten van dit onderzoek, omdat zij genre betekenis en culturele waarde geven. De deelvragen van dit onderzoek daarom hier ook op gebaseerd. Iedere deelvraag behandelt daarom een discursieve praktijk.

1. Op welke manier wordt slow TV door professionals uit de televisie-industrie en journalisten gedefinieerd in het discours rondom slow TV?
2. Op welke manier wordt slow TV door professionals uit de televisie-industrie en journalisten geïnterpreteerd in het discours rondom slow TV?
3. Op welke manier wordt slow TV door professionals uit de televisie-industrie en journalisten geëvalueerd in het discours rondom slow TV?

Aan de hand van de generieke discursieve analysemethode, zoals beschreven door Mittell, ga ik op zoek naar patronen van definitie, interpretatie en evaluatie in discursieve uitingen van instituties rondom slow TV. Deze discursieve uitingen zullen op een vergelijkende manier worden onderzocht. Hierbij worden overeenkomsten en verschillen geanalyseerd en geïnterpreteerd, die vervolgens samen generieke betekenissen van slow TV vormen. Met deze methode breng ik het discours rondom slow TV globaal in kaart, in plaats van een 'close reading' van mediateksten zoals bij een traditionele genrebenadering wordt gedaan.⁴⁴ Ik richt mij op de breedte van discursieve uitingen, om zoveel mogelijk verschillende uitspraken in het

---

⁴¹ Mittell, "Genre and Television", 16.

⁴² Ibidem.

⁴³ Ibidem.

⁴⁴ Mittell, "A Cultural Approach to Television Genre Theory", 9.

discours te verzamelen.⁴⁵ Het doel van deze analyse is niet om een heldere definitie van slow TV te krijgen, maar te onderzoeken op welke manier patronen in het discours rondom slow TV cultureel gedefinieerd, geïnterpreteerd en geëvalueerd kunnen worden.⁴⁶

Binnen dit onderzoek zal de focus liggen op de discursieve uitingen rondom slow TV waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende instituties. In dit onderzoek benader ik professionals uit de televisie-industrie en journalisten als instituties. Met professionals uit de televisie-industrie bedoel ik mensen die werkzaam zijn in de televisie-industrie, bijvoorbeeld regisseurs, producers, format ontwikkelaars etc. Journalisten beschrijf ik in dit onderzoek als mensen die berichten over slow TV in de media. Dit kunnen mensen zijn die bij een krant werken, maar ook individuen die betaald hebben gekregen voor hun artikel. Ik kies bewust voor deze twee instituties, omdat uitingen van deze instituties het grootste aandeel vormen in het discours rondom slow TV. Ik focus in het bijzonder op de discursieve uitingen van de NRK omdat zij de eerste waren die deze vorm van televisiemaken, zoals ik het in dit onderzoek benader, hebben gemaakt. Hoewel het corpus meer discursieve uitingen bevatten die interessant kunnen zijn voor dit onderzoek, bestudeer ik doelbewust een beperkt gebied in het totale discours rondom slow TV. Ik richt mij bijvoorbeeld niet op het publiek of op een karakteristiek slow TV uitzending. Het onderzoek wordt dan te uitgebreid en/of sommige discursieve praktijken zouden dan onvoldoende onderzocht blijven. Mittell stelt tevens dat binnen genreonderzoek niet altijd alle aspecten tegelijk bestudeerd kunnen worden, hierin dienen keuzes gemaakt te worden.⁴⁷

Het corpus dat geanalyseerd zal worden voor dit onderzoek bestaat uit online (kranten) artikelen en videofragmenten. Er wordt geen karakteristieke uitzending van slow TV bestudeerd, maar ik bestudeer de discursieve uitingen rondom dit fenomeen. De institutionele uitingen zijn afkomstig van kranten als: THE GUARDIAN, THE WASHINGTON POST en TROUW. Daarnaast maak ik gebruik van artikelen van THE NEW YORKER, CHANNEL 4, TIME MAGAZINE, DEUTSCHE WELLE, VPRO en EXTENDS LIMITS. Ook maak ik gebruik van een uitzending van AL JAZEERA, een TEDX TALK en een documentaire over slow TV. Deze bronnen bevatten verschillende discursieve uitingen van zowel professionals in de televisie-industrie als journalisten. Een totaaloverzicht van de gehele corpus is schematisch weergegeven in bijlage 1.

Bij het opstellen van het corpus is gelet op de verscheidenheid aan afkomst van de bron en inhoudelijke diversiteit. Het corpus is tot stand gekomen door op Google de zoekterm 'slow TV', 'sakte TV', 'langzame televisie', en 'slow television' in te toetsen.⁴⁸ Dit leverde verschillende online krantenartikelen op. Door de bronvermelding van deze artikelen te controleren, verzamelde ik andere artikelen en videofragmenten. Daarnaast heb ik via Twitter

---

⁴⁵ Ibidem.

⁴⁶ Ibidem.

⁴⁷ Mittell, "Genre and Television", xv.

⁴⁸ 'Sakte TV' is de Noorse vertaling van slow TV.

de documentaire over slow TV gevonden. Via een conversatie met de auteur van de documentaire op YouTube kwam ik in contact met de TEDx TALK over slow TV.

De hoeveelheid bronnen in het discours, en de gegeven tijdsperiode voor dit onderzoek, hebben mij ertoe gedwongen om een selectie te maken van een aantal discursieve uitingen rondom slow TV. Het corpus is wel representatief voor alle discursieve uitingen rondom slow TV, omdat aan de hand van deze selectie bronnen de hoofdzaken in het totale discours rondom slow TV beschreven kunnen worden. Ik ben mij ervan bewust dat deze selectie van het aantal discursieve uitingen rondom slow TV een beperking voor het onderzoek oplevert. Niet alleen de selectie van het aantal discursieve uitingen rondom slow tv levert een beperking op voor dit onderzoek. Veel bronnen zijn namelijk geschreven in de Noorse taal, aangezien slow TV een groot succes in Noorwegen is. Met dit onderzoek kan ik mij echter alleen richten op bronnen in de Nederlandse- of Engelse taal, omdat ik de Noorse taal niet beheers. Tot slot ben ik in Nederland opgegroeid en weet ik weinig over de Noorse cultuur. Mijn achtergrond zal mij daarom beperken tijdens het interpreteren van de analyseresultaten, omdat ik de culturele symbolen van Noorwegen niet ken.

Mittell zijn generieke discursieve benadering heeft een gebrek aan concrete operationalisering, omdat hij niet precies beschrijft welke handelingen door de onderzoeker uitgevoerd moeten worden. De operationalisering van de methode bestaat daarom uit een thematische analyse, zoals beschreven door Virginia Braun en Victoria Clarke.⁴⁹ Dit is een analytische methode die in de psychologie ontstaan is, maar ook buiten dat vakgebied gebruikt kan worden. Deze analyse biedt een methode aan om thema's te identificeren, te analyseren en te rapporteren binnen een corpus.⁵⁰ De uitvoering van deze methode bestaat uit zes verschillende stappen. De handleiding van deze stappen worden weergegeven op tabel 1.

Phase	Description of the process
1. Familiarizing yourself with your data:	Transcribing data (if necessary), reading and re-reading the data, noting down initial ideas.
2. Generating initial codes:	Coding interesting features of the data in a systematic fashion across the entire data set, collating data relevant to each code.
3. Searching for themes:	Collating codes into potential themes, gathering all data relevant to each potential theme.
4. Reviewing themes:	Checking if the themes work in relation to the coded extracts (Level 1) and the entire data set (Level 2), generating a thematic 'map' of the analysis.
5. Defining and naming themes:	Ongoing analysis to refine the specifics of each theme, and the overall story the analysis tells, generating clear definitions and names for each theme.
6. Producing the report:	The final opportunity for analysis. Selection of vivid, compelling extract examples, final analysis of selected extracts, relating back of the analysis to the research question and literature, producing a scholarly report of the analysis.

Tabel 1: Handleiding thematische analyse⁵¹

⁴⁹ Virginia Braun, en Victoria Clarke, "Using Thematic Analysis in Psychology," *Qualitative Research in Psychology* 3.2 (2006): 79.

⁵⁰ Idem, 82.

⁵¹ Idem, 87

Deze operationalisering van de methode door middel van deze thematische analyse legt een grote verantwoordelijkheid bij de onderzoeker. De totstandkoming van de thema's zal daarom nauwkeurig verantwoord worden in de inleiding van de analysehoofdstukken. Voor de aanvang van de zes analysestappen zorg ik er voor dat mijn totale corpus in een Word bestand is opgesteld. Door in een digitaal Word bestand te werken kan ik stukken tekst overzichtelijk verplaatsen en coderen. Ik zorg ervoor dat alle bronnen dezelfde opmaak hebben en dat de videofragmenten getranscribeerd zijn.⁵² (zie bijlage 3) Het totale corpus zal vervolgens worden ingedeeld per deelvraag aan de hand van kleurlabels. Op deze manier kan ik terugkerende codes en patronen inzichtelijk maken. Elke deelvraag heeft zijn eigen kleur. Deelvraag één heeft de kleur groen en bestaat uit coderingen die gaan over tekstuele elementen van slow tv. Deelvraag twee heeft de kleur geel en bestaat uit de coderingen die gaan over interpretatie van slow TV. De kleur grijs hoort bij deelvraag drie en bestaat uit codes die gaan over evaluatie van slow TV. Wanneer alle codes gemarkeerd zijn kunnen overeenkomende codes worden samengevoegd tot een overkoepelend thema. (zie bijlage 2) Deze latente thema's zullen niet aan de oppervlakte van het corpus liggen, waardoor ik tussen de regels door moet lezen om ze te vinden. Braun en Clarke beschrijven dit als volgt:

'A thematic analysis at the latent level goes beyond the semantic content of the data, and starts to identify or examine the underlying ideas, assumptions, and conceptualisations – and ideologies - that are theorised as shaping or informing the semantic content of the data. If we imagine our data three-dimensionally as an uneven blob of jelly, the semantic approach would seek to describe the surface of the jelly, its form and meaning, while the latent approach would seek identify the features that gave it that particular form and meaning. Thus for latent thematic analysis, the development of the themes themselves involves interpretative work, and the analysis that is produced is not just description, but is already theorised.'⁵³

Het proces van de totstandkoming van de thema's is uitgebreid beschreven in de analysehoofdstukken vier, vijf, en zes. Uiteindelijk zal dit onderzoek een inzicht geven in hoe slow TV als genre opereert als culturele categorie, waarbij discursieve uitingen van professionals uit de televisie-industrie en journalisten de casus vormen.

---

⁵² In de documentaire over slow TV komen verschillende professionals uit de televisie-industrie aan het woord waarvan de beheersing van de Engelse taal ondermaats is. Dit is duidelijk terug te zien in de transcriptie.

⁵³ Braun en Clarke, "Using Thematic Analysis in Psychology," 84.

4. Kenmerken van slow TV

Om te onderzoeken hoe definitie als discursieve praktijk bijdraagt aan de totstandkoming van slow TV als een genre, zijn er aan de hand van een thematische analyse van het corpus twee thema's te vinden. (zie bijlage 2) Het eerste thema bestaat uit uitspraken die slow TV kenmerken, volgens volgens professionals uit de televisie-industrie en journalisten. Deze kenmerken zijn samengevoegd tot het overkoepelende thema 'vorm'. Dit thema wordt in dit hoofdstuk als eerste besproken en is ontstaan uit de codes: 'traag', 'live', 'prime time', 'geen montage' en 'volledige lengte'. Deze genredefinities zijn belangrijk voor hoe slow TV opereert binnen culturele contexten, omdat definities inzicht geven in het fenomeen slow TV.

Het tweede thema uit de discursieve uitingen, van zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten, definiëren de historische gevoelens bij slow TV. Het tweede thema is: 'patroon'. Dit is een latent thema die voornamelijk tot stand is gekomen door tussen de regels door, deze gevoelens te vinden. Het thema is tot stand gekomen uit de codes: 'cultureel onderwerp', 'oude waarden', 'verleden', reizen en 'sociale media'. (zie bijlage 3) Aan de hand van deze twee thema's beschrijf ik hoe definitie als discursieve praktijk bijdraagt aan de totstandkoming van het genre slow TV.

4.1 Vorm

Teun Lagas geeft in zijn artikel in TROUW een vergelijking van een belangrijk tekstueel element van slow TV: 'Zo traag als het groeien van knolselderij [...]'⁵⁴ Hij baseert deze uitspraak op basis van andere televisie-uitzendingen waarbij het tempo veel hoger ligt. Het tekstuele element waar Lagas het over heeft, omschrijft letterlijk wat slow TV volgens hem is, het is trage televisie. Slow TV speelt zich namelijk niet af met de snelheid van het narratieve drama, maar op de snelheid van de daadwerkelijke ervaring. Slow TV kan daarom uren tot dagen duren omdat de daadwerkelijke ervaring in de volledige lengte uitgezonden wordt. Een camerashot dat meer dan tien minuten duurt is dan ook geen uitzondering.

Volgens Ole Hedemann, hoofd format ontwikkeling bij NRK, is het belangrijk dat er in de live-uitzending niet wordt geëdit: 'Do not cut in the timeline.'⁵⁵ Op deze manier wordt slow TV niet gemanipuleerd. Ondersteunend hieraan is een uitspraak in het artikel van CHANNEL FOUR. Hierin wordt namelijk beschreven dat er geen voice-over of muziek is te horen tijdens een uitzending, de kijker hoort alleen het originele geluid dat overeenkomt met de beelden die uitgezonden worden.⁵⁶ Dit impliceert dat slow TV overeenkomt met de werkelijkheid en het

---

⁵⁴ Lagas, "Heerlijk, al die trage tv-beelden".

⁵⁵ Slow TV News and Reviews, *What are NRK's criteria for making Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>

⁵⁶ Auteur onbekend, "Slow Going: Why Slow TV is Catching on Fast." *Channel Four*, 24-06-2014, <http://www.channel4.com/news/slow-tv-nrk-train-journey-ship-video-125>

narratief van een uitzending meer uit een geleidelijke beweging bestaat dan dat er gespeeld wordt met spanningen en contrasten

Slow TV gaat in tegen een belangrijke regel over hoe traditionele broadcast televisie wordt gemaakt. Slow TV gebruikt namelijk andere middelen, dan spanningen en contrasten, om de aandacht van de kijker te trekken en te behouden, vertelt het brein achter slow TV en tevens NRK producer, Thomas Hellum. Slow TV maakt gebruik van 'liveness': '[...] it should be live. We wanted this picture of us on the fjord and on the screen at the same time.'⁵⁷ Liveness brengt een bepaalde urgentie met zich mee.⁵⁸ Volgens mediawetenschapper Jerome Bourdon wordt met liveness de content van een televisie-uitzending actueel, waardoor het relevant wordt om naar te kijken. Daarnaast stelt hij dat livetelevisie de kijker herinnert naar een mogelijke verbintenis met specifieke personen, plaats of gebeurtenissen.⁵⁹ De kijker wil daarom niets missen, omdat die verbintenis anders verdwijnt. Dit komt overeen met een uitspraak van Hellum in de slow TV documentaire: 'People are watching just in case something happens.'⁶⁰ Daarnaast wordt de urgentie, om naar slow TV te kijken, ook op een andere manier geconstrueerd. Anniken Næss, ook werkzaam bij de NRK, zegt dat slow TV prime time geprogrammeerd moet worden.⁶¹ Dit geeft ook aan dat slow TV dermate belangrijk is dat je het niet mag missen.

4.2 Patroon

Het discours van professionals uit de televisie-industrie haalt vaak uitspraken aan die over de keuze van het onderwerp bij slow TV gaan. Hellum presenteert bijvoorbeeld in zijn TEDx TALK dat slow TV een cultureel onderwerp moet hebben: 'Slow TV about is something that we all can relate to, that the viewer can relate to, and that somehow has a root in our culture.'⁶² Dit impliceert namelijk dat slow TV in elk land een succes zou kunnen zijn, omdat elk land tradities heeft waarin de eigen culturele identiteit vorm krijgt. Het is belangrijk om hier te wijzen om het feit dat een professional van NRK uit de televisie-industrie stelt dat slow TV een cultureel onderwerp moet hebben en dus in elk land gemaakt zou kunnen worden. De NRK wil natuurlijk het liefst dat slow TV, in de vorm zoals zij bedacht hebben, in zoveel mogelijk landen te zien is.

Het culturele onderwerp van slow TV hangt samen met het patroon van de gevoelens van het verleden bij slow TV. Andere televisie-uitzendingen hebben snelle en opdringerige

---

⁵⁷ TEDx Talks, *The World's most boring television ... and why it's hilariously addictive* (online video, 24-08-2014). <http://tedxtalks.ted.com/video/SLOW-TV-%7C-Thomas-Hellum-%7C-TEDxA>

⁵⁸ Jerome Bourdon, "Live television is still alive: on television as an unfulfilled promise" *Media Culture Society* 22 (2000): 540.

⁵⁹ Ibidem.

⁶⁰ Mark Lewis, "Norway's Slow TV Movement: So Wrong, It's Right." *Time*, 8 juli 2013. <http://world.time.com/2013/07/08/norways-slow-tv-movement-so-wrong-its-right/>

⁶¹ Slow TV News and Reviews, *What are NRK's criteria for making Slow TV?*

⁶² TEDx Talks, *The World's Most Boring Television ... and Why it's Hilariously Addictive*.

beelden, maar slow TV biedt het tegenovergestelde zoals besproken in de vorige paragraaf. Slow TV doet, mede door de traagheid ervan, denken aan het verleden volgens Journalist Renee de Bruin. In zijn artikel schrijft hij dat slow TV: 'Verwijst terug naar eenvoudiger tijden in Noorwegen, toen breien of staren naar landschappen al voor voldoende entertainment zorgden.'⁶³ Lagas geeft in zijn artikel ook aan dat slow TV gaat over: 'verlangen naar de langzame en natuurlijker maatschappij van decennia geleden.'⁶⁴ Slow TV grijpt dus terug naar de oude waarden van een cultuur in een land en gaat daarnaast ook qua vertoning terug in de tijd, volgens het journalistieke discours. Slow TV gaat namelijk volgens van Wetering over een trage onafgebroken reis (door bijvoorbeeld van punt A naar punt B te gaan): 'Dat idee van reizen, de tijd nemen om iets te laten zien en de beelden het verhaal laten vertellen [...]'⁶⁵ De eerste vertoningen met de toverlantaarn, van begin twintigste eeuw, waren ook traag en gingen ook over reizen en verre oorden waardoor de kijker kon genieten van mooie landschappen. De geschiedenis van een land heeft een bepaalde waarde, omdat inwoners van een land hier over het algemeen trots op zijn. Omdat slow TV volgens het journalistieke discours doet denken aan het verleden, zijn mensen trots als ze naar slow TV kijken. Het brengt de kijker in contact met hun eigen roots en het roept een gevoel van nostalgie bij de kijker op. In hoofdstuk zes ga ik verder in op de waardering voor slow TV.

Hellum vertelt in zijn TEDx TALK, in tegenstelling tot het journalistieke discours, dat slow TV juist aansluit bij de algemene ontwikkelingen binnen het huidige televisielandschap en bij de idealen van nu past: 'This was also a huge success in terms of social media. It was so nice to see all the thousands of Facebook and Twitter users discussing the same view, talking to each other as if they were on the same train together.'⁶⁶ Zoals Hellum hier beschrijft kan de kijker actief participeren aan slow TV door middel van sociale media. Participatie is tegenwoordig een centraal begrip in de mediawetenschap en wordt door televisiewetenschapper Eggo Müller omschreven als de deelname van het publiek aan een platform, waarbij het publiek wordt aangemoedigd bepaalde handelingen te verrichten, actie te ondernemen of aan iets deel te nemen.⁶⁷ Tijdens slow TV uitzending wordt er veel gebruik gemaakt van sociale media: 'We got more feedback on Twitter and Facebook than we had ever had during any other TV show.'⁶⁸ vertelt NRK-producer Rune Møklebust over de BERGENSBANEN-

---

⁶³ Renee de Bruin, "Focus-rapportage: Waarom Slow TV in Noorwegen zo'n Groot Succes is." *Extend Limits*, 26-11-2013, http://www.extendlimits.nl/nieuws/artikel/focusrapportage_waarom_slow_tv_in_noorwegen_zon_groot_succes_is

⁶⁴ Lagas, "Heerlijk, Al Die Trage TV-Beelden."

⁶⁵ Hans van Wetering, "Sloom-Televisie." *VPRO-gids*, 23-06-2014, <http://www.vpro.nl/lees/gids/slow-tv.html>

⁶⁶ TEDx Talks, *The World's Most Boring Television ... and Why it's Hilariously Addictive*.

⁶⁷ Eggo Müller, "De belofte van interactiviteit. Over de realiteit van een ideaal van mediale communicatie," *Tijdschrift voor mediageschiedenis* 11 (2008): 14-29.

⁶⁸ Lars Bevanger, "Norway's 'Slow TV' - Now it's Live Knitting," *Deutsche Welle*, 29-10-2013, <http://www.dw.com/en/norways-slow-tv-now-its-live-knitting/a-17189326>

uitzending. Dit impliceert dat, volgens professionals uit de televisie-industrie, participatie een belangrijke definitie is in de constructie van slow TV als een genre.

5. Kijkhouding bij slow TV

Aan de hand van een thematische analyse van verschillende online (kranten) artikelen en videofragmenten zijn er bij de discursieve praktijk 'interpretatie' twee thema's te vinden. Het eerste thema bestaat uit de connotaties die instituties geven aan slow TV. Dit thema 'ervaring' gaat over de belevenissen die volgens professionals uit de televisie-industrie en journalisten opgedaan kunnen worden tijdens het kijken naar slow TV. Dit is een latent thema waarbij de thematisering onder andere tot stand is gekomen door tussen de regels door gevoelens over saamhorigheid bij slow TV te vinden. De codes: 'saai', 'kijker is regisseur' en 'nationaal evenement' vormen het thema. (zie bijlage 2)

Het tweede thema is 'consumptie' en bestaat uit de discursieve uitspraken van instituties over op welke manieren slow TV bekeken kan worden. Bij dit thema horen de codes: 'ontspannen', 'kijkhouding', 'aandacht' en 'betrokken'. (zie bijlage 2) Aan de hand van deze twee thema's baken ik de betekenis van slow TV af en beschrijf ik hoe slow TV in het discours begrepen wordt. In dit hoofdstuk zal er binnen het corpus gezocht worden naar patronen, in de discursieve uitspraken van professionals uit de televisie-industrie en journalisten, die antwoord zullen geven op de deelvraag: *Op welke manier wordt slow TV door professionals uit de televisie-industrie en journalisten geïnterpreteerd in het discours rondom slow TV?*

5.1 Ervaring

In een televisie-aflevering van Al Jazeera wordt slow TV verwoord als saai: 'it sounds boring, because it is.'⁶⁹ De journalist in het artikel van Channel 4 is het eens met deze verwoording. Hij maakt een vergelijking om te beschrijven hoe saai slow TV volgens hem is: 'Slow TV does not appear to offer much beyond the attraction of watching paint dry.'⁷⁰ De toon in het discours lijkt te zijn gezet: slow TV wordt als zeer saai geïnterpreteerd. Opvallend is dat Hellebrandt gedeeltelijk eens is met het journalistieke discours: 'I think it boring but boring in a very nice way.'⁷¹ Met deze 'leuke manier' bedoelt hij de manier waarop de kijker van slow TV naar het beeld kijkt. Door de lange en trage camerashots bedenkt de kijker namelijk zelf een verhaal wat bij het camerashot hoort:

---

⁶⁹ Al Jazeera, *Norway's Slow TV* (online video, 15-09-2013).
<http://www.aljazeera.com/programmes/listeningpost/2013/09/20139141111740850.html>

⁷⁰ Auteur onbekend, "Slow Going: Why Slow TV is Catching on Fast".

⁷¹ Al Jazeera, *Norway's Slow TV*.

'The longer you keep a picture and especially a big picture. The longer you keep it, the more interested it gets. As a viewer you have to look in the picture, you have to find the things you have to, you can watch and start to get interested in the details and the picture and you actually make the stories your self between your own ears. It's no producer that told you this is interesting.'⁷²

Dit impliceert dat de manier waarop de kijker naar een scherm kijkt, verschillend is ten opzichte van andere televisie-uitzendingen. De kijker zoekt namelijk in het beeld op een manier waar bij andere televisie-uitzendingen geen tijd voor zou zijn, omdat het shot dan al is veranderd. Op deze manier wordt de kijker de zelf de regisseur, omdat hij/zij zelf bepaalt wat interessant is om naar te kijken in het camerashot. In tegenstelling tot andere televisie-uitzendingen waarin iemand anders de beslissing al heeft genomen waar op gelet moet worden.

Anniken Næss vertelt in de slow TV documentaire over een andere ervaring die slow TV met zich mee brengt. Zij beschrijft slow TV als een nationaal evenement: 'This is the feeling of 17th of May which is our national anniversary day [...]'⁷³ Dit gevoel wordt onderbouwd met het de kijkcijfers bij de HURTIGRUTEN-uitzending. Deze uitzending werd door bijna heel het land bekeken, 3,2 van de vijf miljoen inwoners in Noorwegen zagen de veerdienst van Bergen naar Kirkenes.⁷⁴ NRK producer, Rune Moglebust, vertelt dat in deze uitzending zelfs de koningin van Noorwegen, op haar schip, langskwam om het land toe te zwaaien: 'The queen of Norway, queen Sonja, will be standing there waving.'⁷⁵ Deze vertoning draagt ook bij aan het gevoel van een nationaal evenement. De koningin is namelijk een belangrijk persoon in Noorwegen en toont haar, normaal gesproken, alleen tijdens nationale evenementen aan het grote publiek. Tot slot vertelt Hellum dat slow TV, om het belang ervan te behouden, net als bij nationale evenementen, een of twee keer per jaar uitgezonden.⁷⁶ Dit geeft aan dat slow TV door professionals uit de televisie-industrie geïnterpreteerd wordt als veel meer dan een 'gewone' televisie-uitzending.

Het is belangrijk om in het achterhoofd te houden dat professionals uit de televisie-industrie niet voor niets deze specifieke betekenis, slow TV als een nationaal evenement, aan het 'genre' slow TV koppelen. Deze discursieve constructie kan namelijk als een strategie van de NRK worden geïnterpreteerd. Slow TV brengt als nationaal evenement een groot nationaal publiek met zich mee, en geeft het publiek het gevoel om erbij te horen en een gevoel van verbondenheid. Door deze basisbehoeftes van een mens te bevredigen, vervuld de NRK ook

---

⁷² Slow TV News and Reviews, *What are NRK's criteria for making Slow TV?*

⁷³ Slow TV News and Reviews, *Why can slow TV feel so good?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>

⁷⁴ Lagas, "Heerlijk, Al Die Trage TV-Beelden."

⁷⁵ Slow TV News and Reviews, *How Did Slow TV Develop?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=62Uh0fM3H4c>

⁷⁶ Slow TV News and Reviews, *What is the Future of Slow TV?*

meteen de rol als publieke zender. De NRK heeft namelijk als publieke zender een publieke taak om de inwoners van Noorwegen met elkaar te verbinden en daarbij niemand uit te sluiten. Met slow TV voert NRK deze publieke taak naar behoren uit en voldoet daarmee aan de wet. De NRK heeft dus wel degelijk een bepaald belang om slow TV als een nationaal evenement te interpreteren.

5.2 Consumptie

In de vorige hoofdstukken sprak ik al over dat, uit de discursieve uitingen van zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten blijkt, de kijker actief kan participeren aan slow TV door middel van sociale media. Dat de kijker bij het kijken naar slow TV zelf de regisseur wordt en dat uitzendingen van slow TV geïnterpreteerd worden als nationale evenementen. Uit deze analysesresultaten kunnen we interpreteren dat de kijker betrokken is rondom een slow TV uitzending. Van Wetering schrijft echter in zijn artikel, in de VPRO gids, dat slow TV ook op een andere manier gebruikt kan worden. Hij schrijft dat de kijker niet altijd de volledige aandacht bij de uitzending hoeft te hebben: 'Je hoeft er niet steeds honderd procent met je aandacht bij te zijn. Je kunt ook gewoon het geluid uitzetten. Dan is het een mooie poster in je huiskamer.'⁷⁷ Thomas Notermans van TALPA is het hiermee eens en beargumenteert waarom hij slow TV een leuk idee vindt: '[...] omdat je er net als bij radio iets naast kan doen.'⁷⁸ Dit maakt slow TV een goed antidotum voor traditionele broadcast televisie, die door concurrentie van internet en tweede schermen steeds schreeuwer en sneller wordt. Slow TV is veel rustiger en ontspannender, schrijft Stephanie Merry van THE WASHINGTON POST: 'It's a bit slower, a bit more relaxed and it gives you time to concentrate and understand the world around you.'⁷⁹

Een centraal onderwerp binnen de televisiewetenschap is het kritische perspectief op het idee van een 'passief' publiek bij televisie-uitzendingen. De kritiek luidt dat de kijker nooit passief televisiekijkt omdat de kijker altijd aan het onderhandelen is met zichzelf, of met mensen om zich heen, over de betekenissen van de beelden die hij/zij ziet.⁸⁰ De vorm van de kijkervaring beschrijft de manier waarop de kijker een televisie-uitzending verwerkt, oftewel de kijkhouding van de kijker.⁸¹ Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen een actieve- of passieve kijkhouding. Mediawetenschapper Annette Hill stelt dat de kijkhouding van een kijker

---

⁷⁷ Hans van Wetering, "Sloom-Televisie."

⁷⁸ Ibidem.

⁷⁹ Stephanie Merry, "A Five-Day Boat Ride. Twelve Hours of Knitting. Are Americans Ready for Norway's Slow TV?" *The Washington Post*, 25-03-2013, <https://www.washingtonpost.com/news/arts-and-entertainment/wp/2015/03/13/a-five-day-boat-ride-twelve-hours-of-knitting-are-americans-ready-for-norways-slow-tv/>

⁸⁰ Sonia M. Livingstone, *Making Sense of Television: The Psychology of Audience Interpretation*. (Oxford: Pergamon Press, 1990), 12.

⁸¹ Idem, 37.

een grote rol speelt in de betekenis van een genre.⁸² De manier waarop de kijker zich verhoudt tot een mediatekst zegt namelijk veel over de mate van betrokkenheid bij een televisie-uitzending en hoe de kijker het genre consumeert. Wanneer een uitzending bijvoorbeeld reacties op roept bij een kijker, kan de houding van de kijker als actief beoordeeld worden.⁸³ De kijkhouding bij slow TV is dus een belangrijke interpretatie in de constructie van slow TV als een genre.

---

⁸² Annette Hill, *Restyling Factual TV: Audiences and News, Documentary and Reality Genres*. (Londen: Routledge, 2007), 49.

⁸³ Ibidem.

6. Slow TV is populair

Om te onderzoeken hoe evaluatie als discursieve praktijk bijdraagt aan de totstandkoming van slow TV als een genre, zijn er aan de hand van een thematische analyse van het institutionele corpus twee thema's te vinden. Het eerst thema bestaat uit discursieve uitingen waaruit blijkt op welke manier slow TV beoordeeld wordt door instituties als professionals uit de televisie-industrie en journalisten. Deze waardetoekenningen zijn samengevoegd tot het overkoepelende thema 'waardering'. Dit thema is ontstaan uit de codes: 'populair', 'kritiek' en 'trots'. (zie bijlage 2)

Het tweede thema uit de discursieve uitingen van instituties gaat over wat slow TV als een genre, tot nu toe allemaal bereikt heeft. Dit thema is 'prestatie' en is tot stand gekomen uit de codes: 'record' en 'toekomst'. (zie bijlage 2) Met deze twee thema's kan ik de culturele waarde van slow TV bepalen volgens discursieve uitingen van professionals uit de televisie-industrie en journalisten. Aan de hand van deze twee thema's beschrijf ik hoe evaluatie als discursieve praktijk bijdraagt aan de totstandkoming van het genre slow TV.

6.1 Waardering

Zowel het journalistieke als het discours van professionals uit de televisie-industrie zijn het er mee eens dat slow TV enorm populair is in Noorwegen: 'Yet slow TV has been bizarrely popular.' schrijft Nathan Heller in *The New Yorker*.⁸⁴ Rune Møklebust, hoofd programmeur bij NRK, geeft in een interview in de *DEUTSCHE WELLE* aan dat de *BERGENSBANEN*-aflevering het marktaandeel deed doen stijgen: 'NRK2's usual 4% market share skyrocketed to include 15% of Norway's viewers.'^{85,86} Het is opvallend dat het marktaandeel van deze uitzending zo hoog is, omdat de slow TV uitzending tegenover de populaire talentenjacht *THE X-FACTOR* werd geprogrammeerd, vertelt Møklebust.⁸⁷ De slow TV uitzending die volgde op de *BERGENSBANEN*-aflevering is de *HURTIGRUTEN*-uitzending.⁸⁸ Høllum presenteert in zijn TEDx TALK dat deze uitzending door 3.2 miljoen van de vijf miljoen inwoners in Noorwegen is bekeken. Vergeleken met andere televisiezenders in Noorwegen is dat ontzettend veel: 'That's double the figures of NRK1 and three times that of TV2.'^{89, 90} Zelfs de passagiers aan boord van het schip, waarop de

---

⁸⁴ Nathan Heller, "Slow TV is here." *The New Yorker*, 30-09-2014, <http://www.newyorker.com/culture/cultural-comment/slow-tv>

⁸⁵ Deze aflevering gaat over een treinreis van Bergen naar Oslo.

⁸⁶ Bevanger, "Norway's 'Slow TV' - Now it's Live Knitting."

⁸⁷ Ibidem

⁸⁸ Deze aflevering gaat over de veerdienst die tussen Bergen en Kirkenes vaart.

⁸⁹ Bevanger, "Norway's 'slow tv' - now it's live knitting."

⁹⁰ TV2 is de grootste commerciële zender in Noorwegen.

uitzending werd gemaakt, keken zelfs naar de uitzending, in plaats van naar buiten, vertelt Helleum.⁹¹

Uit de discursieve uitingen blijkt echter dat niet iedereen met lof over slow TV spreekt, in het journalistieke discours zijn namelijk ook kritische geluiden te horen. In de uitzending van AL JAZEERA komt iemand aan het woord die slow TV betekenisloos vindt: '[...] this is absolutly nothing, this has no meaning, absolutly no meaning.'⁹² Zij stelt dat het, vergeleken met andere Scandinavische landen, die wel hoge kwaliteit drama produceren, zonde is van de tijd die erin gestoken wordt om slow TV te maken. Deze tijd kan beter gebruikt worden om producties te maken die wel betekenis en kwaliteit hebben, beargumenteerd ze.⁹³ Een ander kritisch geluid is dat slow TV saai is: 'Het duurt eindeloos en er gebeurt vrijwel niets [...]'⁹⁴ In de uitzending van AL JAZEERA doet de presentator zelfs lacherig over slow TV, door de kijker te waarschuwen voordat beelden van slow TV worden vertoond: 'But first a warning: Viewers may find some of the images in the following report dissapointing.'⁹⁵

Ondanks deze kritieken, kijken er toch ontzettend veel mensen naar slow TV. Dit toont aan dat de manier waarop slow TV zich onderscheidt ten opzichte van andere televisie-uitzendingen gewaardeerd wordt en mensen naar slow TV willen kijken. Zoals besproken in hoofdstuk vier krijgt de eigen culturele identiteit van een land vorm door de onderwerpen die gebruikt worden bij slow TV. Slow TV brengt de kijker in contact met de eigen roots, waar de kijker over het algemeen trots op is. Mensen kijken dus met een trots gevoel naar slow TV. Daarnaast roept slow TV een bepaald gevoel van nostalgie bij de kijker op, wat over het algemeen als prettig ervaren wordt. Dit impliceert dat, volgens professionals uit de televisie-industrie en journalisten, slow TV geëvalueerd wordt als een televisiegenre met grote culturele waarde.

6.2 Prestatie

Lars Bevanger vertelt in zijn artikel in de DEUTSCHE WELLE dat slow TV met de HURTIGRUTEN-uitzending geschiedenis, in het televisielandschap van Noorwegen, heeft geschreven door het hoge kijkcijfer aantal. Nog nooit eerder keken er meer dan drie miljoen mensen naar een televisie-uitzending in Noorwegen: 'That is incomparable in TV history in a country with a population of five million.'⁹⁶ Daarnaast maakt deze uitzending nu deel uit van de Noorse UNESCO lijst van documenten en is het opgenomen in het Guinness Book of Records voor de

---

⁹¹ TEDx Talks, *The World's Most Boring Television ... and Why it's hilariously Addictive*.

⁹² Al Jazeera, *Norway's Slow TV*.

⁹³ De politieke drama serie BORGEN wordt omschreven als een hoge kwaliteit drama serie.

⁹⁴ VPRO

⁹⁵ Al Jazeera, *Norway's Slow TV*.

⁹⁶ Bevanger, "Norway's 'Slow TV' - Now it's Live Knitting."

langste documentaire ooit, vertelt Helling in zijn TEDx TALK.⁹⁷ Daarbij worden slow TV uitzendingen door professionals uit de televisie-industrie geïnterpreteerd als een nationaal evenement. Dit geeft aan dat slow TV veel meer is dan een gewone televisie-uitzending. Mark Lewis beschrijft zelfs dat slow TV, net als andere typisch Noorse culturele kenmerken, bij het culturele landschap van Noorwegen hoort: '[...] is as much now a part of the contemporary Norwegian cultural landscape as fairy tales about trolls and cross-country skiing.'⁹⁸ Dit geeft aan dat slow TV al verschillende verdienstelijke prestaties heeft geleverd.

De toekomst van Slow TV zien de professionals uit de televisie-industrie en journalisten rooskleurig in, beschrijft Heritage in zijn artikel in *The Guardian*: 'I'm convinced that Slow TV has a future here.'⁹⁹ Zoals besproken in hoofdstuk vijf kan slow TV in elk land gemaakt worden, omdat elk land tradities heeft die de culturele identiteit van een land vormgeven. Inmiddels zijn er ook al verschillende slow TV uitzendingen in andere landen uitgezonden. Daarnaast zijn er verschillende mogelijke onderwerpen beschikbaar om te gebruiken voor slow TV. Slow TV kan dus nog wel een tijd gemaakt blijven worden voordat het écht saai begint te worden. De institutionele uitingen laten zien dat slow TV sinds de eerste uitzending in 2009 al veel heeft betekend voor Noorwegen. Slow TV wordt daarom door zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten geëvalueerd als een genre met een grote culturele waarde.

---

⁹⁷ TEDx Talks, *The World's Most Boring Television ... and Why it's hilariously Addictive*.

⁹⁸ Lewis, "Norway's Slow TV Movement: So Wrong, It's Right."

⁹⁹ Heritage, "Slow TV: the Norwegian movement with universal appeal."

7. Conclusie

In dit onderzoek stond de volgende onderzoeksvraag centraal: *Op welke manier dragen uitingen van professionals uit de televisie-industrie en journalisten bij aan de constructie van slow TV als een genre?* Om dit te onderzoeken is het discours in drie discursieve praktijken opgedeeld (definitie, interpretatie en evaluatie) en zijn de discursieve uitingen van instituties als professionals uit de televisie-industrie en journalisten thematisch geanalyseerd om patronen over de betekenis van slow TV als een genre te vinden.

Bij de analyse van de discursieve praktijk definitie lieten professionals uit de televisie-industrie zien dat de definitie van slow TV geconstrueerd is uit een aantal tekstuele elementen. Een kenmerkend element voor slow TV, volgens professionals uit de televisie-industrie, is de traagheid. Slow TV speelt zich namelijk niet af met de snelheid van het narratieve drama, maar op de snelheid van de daadwerkelijke ervaring. De aandacht van de kijker wordt daarom op een andere manier getrokken dan bij traditionele broadcast televisie, beschrijven professionals uit de televisie-industrie. Zij beschrijven dat slow TV geen gebruik maakt van spanningen en contrasten, maar het theoretisch concept liveness gebruikt om de urgentie van slow TV aan te geven. Dit sluit aan bij het televisiewetenschappelijke discours dat aanstuurt op de actualiteit van liveness, waardoor slow TV relevant wordt om er naar te kijken. Deze relevantie wordt volgens professionals uit de televisie-industrie ook geconstrueerd door slow TV prime time te programmeren. Een ander belangrijk tekstueel element van slow TV is dat het onderwerp van het genre slow TV de eigen culturele identiteit van een land vorm geeft, omdat de kijker zich daar makkelijk mee kan associëren, volgens professionals uit de televisie-industrie. De cultuur van een land is dus doorslaggevend voor de definitie het genre. Daarnaast spelen professionals uit de televisie-industrie in op de kijkgewoontes van het hedendaagse televisielandchap en geven aan de hand daarvan vorm aan het genre slow TV. De kijker wil tegenwoordig via sociale media platformen deel kunnen nemen aan televisieprogramma's. Dit sluit aan bij de algemene ontwikkelingen binnen het internationale televisielandchap, waarin participatie een belangrijk concept is. Dit is in tegenstelling tot wat naar voren kwam uit de analyse van de uitingen van het journalistieke discours. Voor het journalistieke discours voelt slow TV namelijk als iets wat terug gaat naar het verleden en teruggrijpt naar de oude waarden van een cultuur in een land. Het genre werd bij de discursive praktijk definitie gedefinieerd aan de hand van de mediatekst en de daaruit volgende wens voor voor een participerende kijkerspraktijk.

Bij de analyse van de discursieve praktijk interpretatie liet het journalistieke discours duidelijk merken dat slow TV saai is. Hier is een verschil in constructie van het genre slow TV. Professionals uit de televisie-industrie beschrijven slow TV ook als saai, maar voegen daar nog wel wat aan toe. Uit hun discursieve uitingen komt namelijk naar voren dat het voelt alsof de kijker zelf de regisseur is bij slow TV. Door de lange en trage camerashots bedenkt de kijker namelijk zelf een verhaal wat bij het camerashot hoort. De kijker bepaalt zelf wat interessant is om naar te kijken in het camerashot. Dit komt minder opdringerig over dan wanneer iemand

anders bepaalt waar je naar moet kijken. Dit impliceert dat de manier waar waarop de kijker naar een scherm kijkt bij slow TV, verschillend is ten opzichte van andere televisie-uitzendingen. De deelvraag over de discursieve praktijk interpretatie van het genre slow TV heeft uitgewezen dat er binnen het discours een tweedeling is over de opvatting van het genre. Een andere belangrijke interpretatie, in de constructie van slow TV als een genre, is het gevoel van een nationaal evenement. Voor het journalistieke discours voelt het alsof slow TV een nationaal evenement is, omdat onder andere er enorm veel mensen naar slow TV kijken in Noorwegen. Deze kijkcijfers geven aan dat Noorwegen rondom een uitzending in de ban is van slow TV. Deze specifieke betekenis aan het genre slow TV kan ook als een strategie van de NRK worden geïnterpreteerd. Slow TV wordt uitgezonden op de publieke omroep en heeft daarom de publieke taak om de inwoners van Noorwegen met elkaar te verbinden. Door het genre slow TV als een nationaal evenement te interpreteren laat de NRK zien dat ze de publieke taak naar behoren uitvoeren en daarmee voldoet aan de wet. Tot slot blijkt uit de analyse van de discursieve praktijk interpretatie dat er in de interpretatie van het genre slow TV een harde tweedeling gemaakt is in de manier waarop slow TV bekeken kan worden. Professionals uit de televisie-industrie en journalisten beschrijven namelijk dat slow TV op twee manier bekeken kan worden: actief of passief. Het ene moment roept slow TV namelijk veel reacties op bij de kijker, wat blijkt uit de reacties op sociale media en deze vervolgens deelt op sociale media. Het andere moment kan de kijker, tijdens het kijken naar slow TV, de dagelijkse werkzaamheden uitvoeren. Dit sluit aan bij het televisiewetenschappelijke discours die aanstuurt op het theoretisch concept kijkhouding. Gezien de definiëring van journalisten dat slow TV uitzendingen uren tot dagen kunnen duren, lijkt het hier logisch dat de kijker niet constant de volledige aandacht op slow TV richt.

Het institutionele discours van zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten wou bij de analyse van de discursieve praktijk evaluatie voornamelijk laten zien dat het genre slow TV een grote culturele waarde heeft. Volgens het journalistieke discours is deze culturele waarde zelfs groter dan bij de populaire talentenjacht X-Factor, omdat er onder andere zo ontzettend veel mensen naar slow TV kijken. Er bestaat een duidelijke overeenkomst tussen beide instituties over de toekenning van de culturele waarde. Deze waarde komt volgens professionals uit de televisie-industrie voort uit de nostalgie. Slow TV brengt de kijker in contact met de eigen roots, waar de kijker over het algemeen trots op is, mensen kijken dus met een trots gevoel naar slow TV. De thematische analyse van de discursieve uitingen heeft er ook op gewezen dat de professionals uit de televisie-industrie denken te weten wat de kijker verwacht van slow TV en proberen daarop in te spelen. Aan de kijkcijfers te zien komen deze verwachtingen overeen met de constructie van slow TV. Desondanks blijkt uit het journalistieke discours dat mensen ook verwachtingen hebben die niet bevredigd worden door de constructie van slow TV. Mensen zouden slow TV namelijk geen geschikte televisie vinden omdat het saai zou zijn en geen betekenis zou hebben. Uit de analyse van de discursieve praktijk evaluatie blijkt echter dat, zowel professionals uit de televisie-industrie als journalisten, aangeven dat slow TV, sinds de eerste uitzending in 2009, al van grote waarde is voor de Noorse

samenleving. De kijker raakt zich namelijk bewust van de eigen cultuur en geschiedenis van Noorwegen, met als gevolg dat slow TV is uitgegroeid tot wat het nu is.

De constructie van slow TV als een genre wordt in het discours rondom slow TV op verschillende manieren geconstrueerd. Zoals het hoofd van NRK, Frederik Faerden, al aangaf in de slow TV documentaire: 'Slow tv isn't only one thing.'¹⁰⁰ Binnen de discursieve praktijk definitie wordt slow TV, door institutionele uitingen, gedefinieerd aan de hand van verschillende tekstuele elementen. Binnen deze discursieve praktijk is er een tweedeling te vinden. Aan de ene kant vinden professionals uit de televisie-industrie dat het genre bij de idealen van nu past, door mee te gaan met de algemene ontwikkelingen binnen het huidige televisielandschap. De kijker kan namelijk actief deelnemen door middel van sociale media, door het theoretisch concept participatie in te zetten. Aan de andere kant laat het journalistieke discours zien dat slow TV teruggaat in de tijd door terug te grijpen naar de oude waarden van de cultuur van Noorwegen en daarmee een gevoel van nostalgie op roept bij de kijker. De waarde die aan het genre wordt gehecht komt hier ook deels uit voort. De culturele waarde ontstaat namelijk, volgens het journalistieke discours, door de nostalgische gevoelens bij slow TV, die over het algemeen als plezierig worden ervaren. Door deze nostalgische gevoelens kan elke inwoner in Noorwegen zich associëren met de onderwerpen die aanbod komen bij slow TV. Professionals uit de televisie-industrie beschrijven dat half Noorwegen in de ban is van slow TV rondom een uitzending. Als het aan de professionals uit de televisie-industrie ligt wordt slow TV geïnterpreteerd als een nationaal evenement. Daarnaast blijkt uit het journalistieke discours dat slow TV niet door iedereen goed wordt ontvangen. Het genre wordt in het journalistieke discours geïnterpreteerd als saai. Deze opvatting wordt deels ondersteund door professionals uit de televisie-industrie, maar die laten wel weten dat slow TV ook leuk is om naar te kijken. Door de trage shots bepaalt de kijker namelijk zelf wat interessant is om naar te kijken in het camerashot, in plaats van dat iemand anders de beslissing heeft genomen waar op gelet moet worden. In het debat rondom de betekenis van slow TV als een genre blijkt dus zowel uit overeenstemmingen als uiteenlopende opvattingen te bestaan over de constructie van het genre slow TV.

Dit onderzoek is uitgevoerd door middel van een thematische analyse van een corpus bestaande uit online (kranten) artikelen en videofragmenten. Om meer latente thema's te vinden zouden er meer bronnen onderzocht kunnen worden. Ik kon mij nu alleen focussen op bronnen in de Nederlandse- of Engelse taal, omdat ik de Noorse taal niet beheers. De selectie van de discursieve uitingen rondom slow TV hebben een beperking voor mijn onderzoek opgeleverd omdat het discours rondom slow TV zich voornamelijk afspeelt in Noorwegen, omdat slow TV daar enorm populair is. Hierdoor werd ik ook beperkt in de interpretatie van de analyseresultaten. Ik ben namelijk opgegroeid in Nederland waardoor ik niet bekend ben met de culturele symbolen van Noorwegen. Het zou bijvoorbeeld daarom interessant kunnen zijn om de focus meer op het internationale discours van slow TV te leggen, in plaats van teveel te focussen op Noorwegen. Daarnaast zou het interessant kunnen zijn om een andere invalshoek

---

¹⁰⁰ Slow TV News and Reviews, *Just what is Norwegian Slow TV?*

te bestuderen, door bijvoorbeeld de reacties van het publiek over slow TV te onderzoeken. Hiervoor zou wellicht een andere onderzoeksmethode nodig zijn die ook in zou kunnen gaan op de vraag waarom slow TV zo populair is in Noorwegen. De constructie van slow TV als genre brengt namelijk ook een bepaald ervaring van het publiek met zich mee, echter heb ik aan de hand van de gebruikte methode in dit onderzoek geen inzicht gekregen in de daadwerkelijke ervaringen van het publiek.

Dit onderzoek naar de betekenis van het genre slow TV heeft uitgewezen dat er binnen het institutionele corpus uiteenlopend wordt gedacht over de constructie van het genre. Terwijl het wetenschappelijke discours aan wil sturen op het theoretisch concept participatie en daarmee de kijker actief deel wil laten nemen aan het genre. Zegt het journalistieke discours daarentegen dat slow TV teruggaat in de tijd door terug te grijpen naar de oude waarden van een cultuur in een land en daarmee een gevoel van nostalgie oproept bij de kijker. Dit onderzoek geeft uitdrukking aan genre in transitie door de rol van participatie in een televisiegenre. Op deze manier kunnen mijn bevindingen worden beschouwd als een verkenning van een mogelijke richting van genre-onderzoek binnen de mediawetenschap.

8. Literatuurlijst

Altman, Rick. *Film/Genre*. Londen: Brits Film Instituut, 1999.

Bourdon, Jerome. "Live television is still alive: on television as an unfulfilled promise" *Media Culture Society* 22 (2000): 531-556.

Bordwell, D., en K. Thompson. *Film Art: An Introduction*. New York: McGraw-Hill, 1997.

Braun, V., en V. Clarke. "Using Thematic Analysis in Psychology." *Qualitative Research in Psychology* 3.2 (2006): 77-101.

Casey, Bernadette., et. al. *Television Studies: The Key Concepts*. New York: Routledge, 2008.

Creeber, Glen. *The Television Genre Book*. Londen: Brits Film Instituut, 2008.

Feuer, Jane. "Genre Study and Television." In *Channels of Discourse*, geredigeerd door Robert C. Allen, 138-160. Londen: Routledge, 1992.

Foucault, Michel. *The Order of Things: An Archeology of the Human Sciences*. New York: Vintage Books, 1970.

Hartley, John. *Communication, Cultural and Media studies: The Key Concepts*. Londen: Routledge, 2002.

Hill, Annette. *Reality TV: Audience and Popular Factual Television*. Londen: Routledge, 2005.

Livingstone, Sonia M. *Making Sense of Television: The Psychology of Audience Interpretation*. Oxford: Pergamon Press, 1990.

Long, P., en T. Wall. *Media Studies: Texts, Production, Context*. New York: Routledge, 2013.

Mittell, Jason. "A Cultural Approach to Television Genre Theory." *Cinema Journal* 40.3 (2001): 3-24.

Mittell, Jason. *Genre and Television: From Cop Shows to Cartoons in American Culture*. Londen: Routledge, 2004.

Müller, Eggo. "De belofte van interactiviteit. Over de realiteit van een ideaal van mediale communicatie." *Tijdschrift voor mediageschiedenis* 11.2 (2008): 14-29.

Neale, Steven. "Questions of Genre." in *Film and Theory: An Anthology*, geredigeerd door Robert Stam en Toby Miller, 157-176. New York: Blackwell Publishing, 2000.

8.1 Corpus:

Al Jazeera, *Norway's Slow TV* (online video, 15-09-2013).

<http://www.aljazeera.com/programmes/listeningpost/2013/09/20139141111740850.html>

Auteur onbekend. "Slow Going: why Slow TV is catching on fast." *Channel Four*, 24-06-2014, <http://www.channel4.com/news/slow-tv-nrk-train-journey-ship-video-125>

Bevanger, Lars. "Norway's 'Slow TV' - Now it's Live Knitting." *Deutsche Welle*, 29-10-2013, <http://www.dw.com/en/norways-slow-tv-now-its-live-knitting/a-17189326>

Bruin de, Renee. "Focus-rapportage: Waarom Slow TV in Noorwegen zo'n groot succes is." *Extend Limits*, 26-11-2013, http://www.extendlimits.nl/nieuws/artikel/focusrapportage_waarom_slow_tv_in_noorwegen_zon_groot_succes_is

Heller, Nathan. "Slow TV is here." *The New Yorker*, 30-09-2014, <http://www.newyorker.com/culture/cultural-comment/slow-tv>

Heritage, Stuart. "Slow TV: the Norwegian movement with universal appeal." *The Guardian*, 4-10-2013, <http://www.theguardian.com/tv-and-radio/2015/apr/03/norway-nrk-slow-tv-relaxation>

Lagas, Teun. "Heerlijk, al die trage tv-beelden." *Trouw*, 05-06-2014, <http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/3667147/2014/06/05/Heerlijk-al-die-trage-tv-beelden.dhtml>

Lewis, Mark. "Norway's Slow TV Movement: So Wrong, It's Right." *TIME*, 08-07-2013, <http://world.time.com/2013/07/08/norways-slow-tv-movement-so-wrong-its-right/>

Merry, Stephanie. "A Five-Day Boat Ride. Twelve Hours of Knitting. Are Americans Ready for Norway's Slow TV?" *The Washington Post*, 25-03-2013, <https://www.washingtonpost.com/news/arts-and-entertainment/wp/2015/03/13/a-five-day-boat-ride-twelve-hours-of-knitting-are-americans-ready-for-norways-slow-tv/>

TEDx Talks, *The World's most boring television ... and why it's hilariously addictive* (online video, 24-08-2014). <http://tedxtalks.ted.com/video/SLOW-TV-%7C-Thomas-Hellum-%7C-TEDxA>

Wetering van, Hans. "Sloom-televisie." *VPRO-gids*, 23-06-2014, <http://www.vpro.nl/lees/gids/slow-tv.html>

8.2 Documentaire slow TV

Slow TV News and Reviews, *Just What is Norwegian Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=qBWCx4-ufdQ>

Slow TV News and Reviews, *How Did Slow TV begin?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=SyuMlaRC63E>

Slow TV News and Reviews, *How Did Slow TV Develop?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=62Uh0fM3H4c>

Slow TV News and Reviews, *What are NRK's Criteria for Making Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>

Slow TV News and Reviews, *How Can Slow TV Affect Viewers?* (online video, 12-12-2015). https://www.youtube.com/watch?v=_ciusGaszsg

Slow TV News and Reviews, *Is Slow TV Relaxing or Hypnotic?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=BJ4JDqkcpz4>

Slow TV News and Reviews, *Is Slow TV Also Ambient TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=a1Szm6DQ5ek>

Slow TV News and Reviews, *Why Can Slow TV Feel So Good?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>

Slow TV News and Reviews, *What is the Future of Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=ytMqt-nFhFQ>

9. Bijlagen:

Bijlage 1: Overzicht van het institutionele corpus

Bron	Titel	Datum
TEDxTALK	Thomas Hellum: 's Werelds saaiste televisie... en waarom het heerlijk verslavend is.	Augustus 2014
Slow TV News and Reviews	Documentaire slow TV	December 2015
VPRO	Sloomtelevisie	23 juni 2014
Al Jazeera	Listening Post - Feature: Norway's Slow TV	15 september 2013
Channel 4	Slow going: why 'slow TV' is catching up so fast.	24 juni 2014
Deutsche Welle	Norways 'slow TV' - now its live knitting	29 oktober 2013
Washington Post	A five-day boat ride. Twelve hours of knitting. Are Americans ready for Norway's Slow TV?	13 maart 2015
Time	Norways slow TV movement, so wrong, it's right.	8 juli 2013
The New Yorker	Slow TV is here.	30 september 2014
The Guardian	Slow TV: the Norwegian movement with universal appeal.	4 oktober 2013
Trouw	Heerlijk, al die trage tv-beelden.	5 juni 2014
Extend Limits	Focus-rapportage: Waarom Slow TV in Noorwegen zo'n groot succes is.	26 november 2013

Bijlage 2: Vorming thema's

Deelvraag 1

Instituties	Codes	Thema
Journalisten en Professionals Journalisten en Professionals Professionals Professionals Professionals	Traag Live Prime Time Geen montage Volledige lengte	Elementen
Journalisten en Professionals Journalisten en Professionals Journalisten Journalisten Professionals	Cultureel onderwerp Oude waarden Reizen Verleden Sociale media	vorm

Deelvraag 2

Instituties	Codes	Thema
Journalisten Professionals Professionals	Saai Kijker is regisseur Nationaal evenement	Ervaring
Journalisten en Professionals Journalisten Journalisten Professionals	Betrokken Aandacht Ontspannend Kijkhouding	Consumptie

Deelvraag 3

Instituties	Codes	Thema
Journalisten en Professionals Journalisten Journalisten	Populair Kritiek Trots	Waardering
Journalisten Professionals	Record Toekomst	Prestatie

Bijlage 3: Uitgeschreven corpus met coderingen.

Pizarro, Marcela. "Norway's Slow TV." *Al Jazeera*, 15-09-2013, <http://www.aljazeera.com/programmes/listeningpost/2013/09/20139141111740850.html>

Presenter: Norway is a country that gets relatively little media coverage. Even the elections this past week passed without much drama. And that's the norwegian media in a nutshell, not much drama. A few years back Norway public TV channel, NRK, decided to broadcast live coverage of a seven hours trainride. Seven hours of simple footage, a train rolling down the tracks. Norwegians more then a milion of them according to the ratings loved it. **A new kind of reality TV show was born and it goes against all the rules of tv engagement. There is no storyline, no script, no drama, and no climax, and it's called: slow TV.** For the past two mounts Norwegians have been watching a cruiseships journey up the coast, and there is a lot of fog on that coast. Executives of Norway national broadcast service are now considering broadcasting a night of knitting nationwide. **On the service it sounds boring, because it is.** But something about this TV experiment has gripped norwegians, so we send the listenings post Michelle Pisaro to Oslo to find out what it is. But first a warning: Viewers may find some of the images in the following report dissappointing.

Dr tv: It's a common value in contemporary television that is needs to be build on strong narratives. Which means you need some kind of a conflict, and you need some kind of a development in that conflict. Hopefully a climax that's rally punchy and then a revolution and something that's clear, precise and engaging and has a kind of a arc to it.

Unless you are in Norway, were people are tuning in to watch a ferry ride that lasts all summer. Minute by minute, second by second, **broadcast live: this is slow TV in motion. A new television fad were nothing much happens really.**

Thomas Hellum: Open sea, nothing happens. Like this night, we had quite heavy fog for three hours. **I think it boring but boring in a very nice way,** but offcourse you see mountains, you see people waving because this is live people are coming in their boats, they are waving at us.

Per Arne Kalbakk: Fliming a boat is not great philospical achievement, but it is I think depth can be in many things And I think the gift of just sitting bank and watching nature come at you and move past your window, your television. I think that has a relaxing effect.

Ragnhild Hutchinson - Viewer : Slow TV means a way of getting back to someting more calm. You don't have the shouting that having a lot of other tv programs.

Gaute Remann Gunleiksrud: You can walk to the kitchen and you don't really mis anything. It's there, the same thing is happening when you come back to the TV, and you take another look. It's just nature passing by most of the time.

Ragnhild Hutchinson: It's there, it's even, you know it's like water. It's like the weather, it's like the mountains. **It just flows, it's just there.**

Marcela Pizarro: Well, it is slow, and it is kind of weird. And there is something about it, someting about a break from the world we live in today. The world of fast breaking news, accalorated information of Facebook of Twitter, of a media world gone silly. And even when we want to slow down, we can rarely think of television slowing down with us. Unless you are in Norway where people gatering around a TV set to wine down as a post to mean wine up. And that nog only bits the question why is that happening, but why it is happening here.

Slow TV started as a crazy idea in our TV department in Bergen. Someone said why don't we just put a camera on the front of a train and just transmit he whole journey. And everybody thought wauw, that's a crazy idea ofcourse you can't do that but we ended up doing it. Just a try, origanally this would biggest as a interactive format and this people wached it whole journey. 100.000 of people have watched from journey from start to end.

Brita Noystad Engseth: I don't not think they sad down with the post modern analytical frame on mind saying: 'what can we do as a reaction to the culture the is around the world, how can we give them peace of mind, zen, meditation, it wasn't that at all. **It's horrifyingly painfully boring. I know it is beautiful, but this is absolutly nothing, this has no meaning, absolutly no meaning.** There is this guy, who's job is, his grown up job, head of department developing slow TV. That's his job. You go to work in the morning making slow things.

Marcela Pizarro: Not so fast, for many this man is pure genius, Thomas Hellum is one of the brains behind the trail of long whole yet very popular tv formats. There was a 18 hour broadcast of salman swimming upstream. And then there was a 7 hour trainride, broadcast live. And let us not forget, the 30 hour long interview. So Norway public broadcaster maybe at the avant garde of weird an wonderful TV. They also have a formula that keeps the ratings up and keeping the coast down.

Thomas Hellum: This is very very cheap. If you count up the minutes produced TV than is it very very cheap. Like the snake we have a house at the back, we eat on board we sleap on board and the time we are at work, we make television. We don't drive a big van from place to place, we don't use very much time for rigging up and down. But we use the time to produce actually hours of TV.

Brita Noystad Engseth: There is a lot of crew, lot of time, lot of manhours going in to this, that could have been spend on producing actual content which is ofcourse another debate what we have in Norway because Denmark, Sweden are producing high quality drama and we want that as well.

Marcela Pizarro: But if slow TV is so wrong, then why do all Norwegians feel it's so right. It's not the first time we see this kind of screen saver TV in action. Their are channels in North America who's soul purpose is to show a log fire burn at christmas. It's just that in Norway they seem to have gone overboard. This year an arc bord casted a twelve houre wood burning session on prime time TV. A million viewers where gribt. That's twenty procent of the population.

Bon fires have something magical to it. And we discovered that when we trensmiterd the bon fire for eight hours.

Espen Ytreberg: My daughters say that every time when they find me sitting in front of slow tv. They find it intolerable. It's hurts their accelerate heads. But I pay no attention to them, I just keep on, you know floating, with the boat.

I think the next idea is probably a whole night about knitting. So we will see how that go's.

Presentator: More global village voices now on a uniquely Norwegian slow tv.

Anne Line Kaxrud: In many ways slow TV go's against what's normally is a pursued a succes recipe for a television show thinks it should happen quickly, have to happen all the time true out the whole show. And that is obviously difficult when you're watching a salmon swimming up the river for eighteen hours. There is only so much that can happen. But that's the thing as well that keep people glued to the television screen. As that you want to be there in case something happens.

Kristian Groenseth: What's slow TV magical formula, what makes it so popular? We have a unique opportunity to watch ourselves on television. Norway is a very small country four five million people and when the boat passes, you particularly village get to go out and wave to the camera. And get to watch your self on tv. Also traveling the boat that go's up the west coast can be tremendously expensive. Now you can watch it not only live on television, you can also watch it for free on webcam.

Auteur onbekend. "Slow Going: why Slow TV is catching on fast." Channel Four, 24-06-2014, <http://www.channel4.com/news/slow-tv-nrk-train-journey-ship-video-125>

It has been called reality television on temazepam, and British Airways plans to introduce it onto long-haul flights. Channel 4 News looks at the growth of slow TV.

Image courtesy of NRK

Slow TV does not appear to offer much beyond the attraction of watching paint dry: endless hours of footage of burning fires, ambling train rides and the passage of a steaming ship voyaging across the seas. c Take British Airways. The airline has announced that from next month, hundreds of long-haul flights will include the film The Seven Hour Train Journey to Oslo alongside the Hollywood blockbusters, games and pop music videos normally found on in-flight entertainment screens. The film is, simply, seven hours worth of footage of a train's journey from Bergen to Oslo as it passes picturesque mountains, cool lakes and waving children, shot using a camera mounted on the front of the driver's carriage. It has no commentary, but the train does eventually reach its destination.

Aired on the Norwegian broadcaster NRK in 2009, it drew in 1.25 million viewers - about one in five - and was an early prototype of the genre in Norway. Other shows have included 12 hours about firewood, including eight uninterrupted hours of a burning fireplace, and 100 hours of Magnus Carlsen playing chess. After that, there were 134 continuous hours of the voyage of an entire ship, Hurtigruten, making its way from Bergen to Kirkenes, above the Arctic Circle, shot with a film crew of 20 and 11 cameras. The live footage aired on 16 to 22 June 2011, and attracted 6 million viewers from 148 countries.

"It is the opposite of everything else on TV," said Rune Moeklebust, a producer for NRK, soon after it had aired. "It stands out and makes people want to watch."

It was so popular NRK followed up with five hours of airtime dedicated to an attempt to break the knitting world record, following the path of a jumper from a sheep being sheared to the finished garment, stitch by stitch. And a film with 18 hours worth of salmon swimming upstream.

BA suggested that the train journey would be popular for its relaxing qualities. Explaining the airline's decision to screen it, Richard D'Cruze, in-flight entertainment manager, said: "It fits perfectly with the 'wallpaper' style footage people find mesmerising in-flight, such as our moving maps which customers watch for endless hours.

"There's definitely a hypnotic, calming and entertaining quality to 'slow TV' that is perfect for in-flight entertainment."

While it is only in the last five years or so that it is beginning to become mainstream, exponents say it had its roots in the artist Andy Warhol's 1963 movie Sleep - footage of the poet John Giorno sleeping for five hours and 20 minutes. It was his first film. However, it was the British filmmaker and producer Peter Middleton who adapted the concept further, filming numerous journeys by rail, air and underground. He formed Video 125 in 1984, named after the country's most successful train, and he now has 90 hours worth of footage. Middleton, who began his career as an ITV cameraman, told Channel 4 News: "I was sitting at home watching TV and as usual, you could see two or three seconds from the front of the train, and I thought I wanted to see a bit more.

"That's how it all started. And I haven't stopped filming ever since."

On Wednesday, he will film the Hammersmith and City London Underground line. "People can't get enough," he said. He believes the appeal of the films lies in the viewer's ability to share the vision of the driver or captain. "What I always say to people, even who are not train enthusiasts: 'Can you imagine a trip in a car and looking out of the side the whole time?' No, you always look out of the front."

The calmness of the finished product betrays little of the "hectic" energy which goes into producing it, however. Middleton said: "When the circle line used to be just a circle, 20 years ago, you had to get two cameras, two recorders, lighting and everything into the cab in 30 seconds, or the train occupied the line." Slow to reach the UK?

He pointed out, however, that viewing figures for the Norwegian films may have reached the millions, but we don't know how long people were watching each one for. "Our YouTube tally is 2.5 million, but not everyone's watching all the way through," he said.

Now, producers in the UK are considering bringing slow TV here. Earlier this month, Emma Willis, head of documentaries at the BBC, spoke of slow TV, saying: "They did a 24-hour knitting thing. And they put cameras on a boat, to just sail around a fjord for a couple of hours, no commentary. I'm trying to find something within that." In the meantime, viewers accustomed to patience and waiting can console themselves that eventually, NRK may release another installment: 24 live, non-stop hours in the life of a Spanish slug

Bevanger, Lars. "Norway's 'Slow TV' - Now it's Live Knitting." *Deutsche Welle*, 29-10-2013, <http://www.dw.com/en/norways-slow-tv-now-its-live-knitting/a-17189326>

Norway's 'slow TV' - now it's live knitting - Deutsche Welle

Action packed TV series like *Breaking Bad* draw huge audiences around the world, but in Norway's recent **TV hits nothing much happens**. They include a 134 hour live programme following a cruise ship up Norway's coast.

When producers at Norway's public broadcaster NRK dreamt up filming the seven hour Bergen to Oslo train journey and broadcasting it in **real time** back in 2009, they had no idea they'd be starting a movement – the now hugely successful 'slow TV' concept.

"We all laughed at the idea to begin with, and agreed it was like something you'd come up with towards the end of a long party. And ideas dreamt up at that stage rarely survive the light of day. But this one did," Rune Møklebust, one of the show's main producers told Deutsche Welle.

The broadcast was a huge success with massive viewing figures, and spurred a range of similar 'slow TV' concepts - the latest of which is a 12 hour broadcast all about knitting this week.

A real time 7 hour train train journey saw NRK's market share rocket

Møklebust admits the 'Bergensbanen' train journey broadcast was a crazy idea, and that they almost got cold feet before going ahead with it.

"In the week before transmission we did start thinking 'oh damn, what have we done? There's no way back, and we're about to transmit seven hours of train travel'. We hadn't even had time to look through the entire tape!

"There were many sensible arguments against the idea, but in the end we were allowed to go ahead." Popular beyond compare

The train journey broadcast started airing during prime time on a Friday night on NRK2 - the smaller cousin of NRK1 - in direct competition with commercial hits like *The X-Factor* on other channels.

"We got more feedback on Twitter and Facebook than we had ever had during any other TV show. We sensed there was an incredible amount of people who were actually watching this," says Møklebust.

The producers were right. NRK2's usual 4% market share skyrocketed to include 15% of Norway's viewers. The next big slow TV moment, a 134 hour epic following Norway's cruise liner 'Hurtigruten' on its journey along the entire coastline, saw three million people tune in. That is incomparable in TV history in a country with a population of five million.

Three million people tuned in to watch an epic cruise

"That's double the figures of NRK1 and three times that of TV2 [Norway's largest private TV channel]," said Møklebust.

An evening and overnight broadcast dedicated to the wonders of firewood followed, along with another train journey and more slow TV ideas. All were hits with viewers.

Marathon knitting

"All other TV is just speeding up, and we want to break with that," said Lise May Spissøy who's responsible for NRK2's latest slow TV project; a marathon broadcast dedicated to the art of knitting.

"We want to allow people to finish their sentences. This is not an attempt at changing the way TV works, it's a supplement, something different from most of the other stuff you see on TV. And it seems people appreciate it," Spissøy told Deutsche Welle.

It might seem a leap of faith to think people will tune in again in their millions to watch a jumper being knitted. **But the programme makers believe as long as the theme for their snail-paced show is chosen with care, anything goes. The audience seems to agree.**

"I watched [the 'Hurtigruten' cruise ship broadcast] because I'm interested in the geography and the people", said viewer Finn Lunde (76). He agrees that the slow TV programmes have all touched a nerve with the Norwegian people.

"They allow you to go far deeper, to enjoy more details," he said. Broadcasting 12 hours of firewood-related content sat comfortably with a population used to working with and burning a lot of wood during long, dark and cold Arctic winters.

"Action"

Nevertheless, the makers of the knitting programme are taking no chances, and have decided to inject a bit of action - albeit very slow action - into this week's broadcast.

"After midnight we will try to beat a Guinness world record," explained Wendla Black, who is in charge of the transmission on the night.

"It's called 'From back to back' and involves sheering a sheep, spin the wool and knit a jumper. The current record is four hours and 51 minutes and was set in Australia. We'll try to beat that during the programme."

So far the only other country which has adopted the slow TV phenomenon is Sweden, where viewers have been invited to watch an elk hunter staking out his pray for hours on end. *Does that mean the*

concept doesn't translate outside of Scandinavia? NRK producer Rune Møklebust believes the idea can travel.

"It's about a journey which our viewers can identify with. And firewood and kitting are themes that are well anchored in our culture. Germans, Brits, Americans – they all have things they can call their own," said Møklebust, who could easily envisage a great journey across US national parks or along German rivers becoming must-see TV in those countries.

As for the next big idea after the knitting programme?

"I have an idea which is so strange that it is interesting. It has been done as an art project in Berlin but never on TV, and it's called Standard Time. It's simply a clock which is rebuilt every minute [to display the time like a digital clock]," said Rune Møklebust, outlining what to him would be the purest form of slow TV imaginable.

"I believe by doing this we could get people to simply sit and watch time tick by for hours."

**Slow TV News and Reviews, *Just What is Norwegian Slow TV?* (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=qBWCx4-ufdQ>**

Voice-over: This is Norwegian slow TV. A marathon real time documentary experience of a journey or activity that can last for hours or for even days. The Norwegian broadcaster NRK started with a train journey in 2009. Given the label slow TV on social media, slow TV is go on to grab huge audiences at home and headlines around the world. This is the story of slow TV so far. And the story of how 'that damned cow' answers the question. Just what is Norwegian slow TV?

Frederik Faerden - Head of NRK2 - Slow tv isn't only one thing.

Ole Hedemann - Head of NRK Format Development. - I thought it was insane, I never heard anything like it.

Thomas Hellum NRK producer & Project Leader - Life's best when it is a bit strange.

Andrea Jackson - Managing Director DRG formats - What made me get it is when I saw the shot of the boats all coming out. U know the people following in the sort of procession. People stood on the coastline waving flags. It's allmost impossible to explain the beauty and clarity of watching that is actually something big and watching it moment by moment.

Dr Espen Ytreberg - The Univeristy of Oslo - In suprising ways, the ordianry can turn out to be very interesting when you look closely at it, which slow TV gives you a really nice chance to do.

Voice-over: In june 2014 Britisch Airways announced it was using the slow TV film 'the Bergen railway' on selected long whole flights, as recommend by the content provider agency Spafax.

Henry Gummer - Vice President Entertainment Spafax - Slow TV is a great way just to focus on something really beautiful, a bit slow a bit chaotic.

Richard D'Cruze - Inflight entertianment & technology manager Brithisch Airways - Yes, slow TV definitely represents a new type of content. If you look at the way we concieve content nowadays. Everyone is looking for really short content, getting to the point very quickly.

Linda Haukas - Choir Member - Salmeboka Minutt for minutt - Sit down enjoy, relax.

Randi Gunhildstad - Choir member: Relax and be in de moment, instead of you know, running all the time after something.

**Slow TV News and Reviews, *How Did Slow TV begin?* (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=SyuMlaRC63E>**

Voice-over: Slow TV story begins in Bergen. Startingpoint of the 2009 railway film, and of de Hertiruten ferry journey shown in 2011.

Thomas Hellum: A colleague of mine he says, why don't we make a radioprogram to mark the day of the german invasion, we tell the story during the night at the exact time and the exact place as it happend. This was a briljant idea except it was just a couple of weeks to go and no time to do it so. What other things can you tell when they involves? Some of us came up with the train from west to eastern part of Norway. It's really slow. It uses the same time as it did 40 years ago. Can we tell the story of the Bergen railway in real time? We called or comminising editors in Oslo and we said: 'we want to make a documentary of the bergen railway and we want to make it in full length.'

Anniken Naess: I started to laugh.

Thomas Hellum: They laught in a very good way.

Ole Hademann: Everybody laught at it en some guys started to thinking about it overnight and came back and says is this is probably such a bad idea.

Anniken Naess: As we discussed it, there was something about the idea that was so briljant. We have not seen it before.

Ole Hedemann: The way i saw it, there was really nothing to lose.

Anniken Naess: The question that emerged was: why not?

Thomas Hellum: Not what will NRK risk with doing this project, and I turned it: 'what will NRK risk with not making this crazy program?'

Anniken Naess: And if it doesn't turn out well, ok fine, we don't do that again.

Thomas Hellum: So it turned out that we was alloud to make the program.

Anniken Naess: Yes, we go for this and we go to Bergen. And they were a bit like, wow they went for it, my god.

Rune Moglebust: NRK on a friday night normally has a marketshare of 3 or 4 per cents, this night it had about 15.

Thomas Hellum: We didn't now the figures that evening, but we noticed huge amount of Twitter messages. 1.2 million again on the 5 million Norwegian watched a part of the Bergen railway.

Ole Hedemann: I had never seen this before, and when they saw it they were really sort of they had to talk about it.

Slow TV News and Reviews, How Did Slow TV Develop? (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=62Uh0fM3H4c>

Thomas Hellum: Somebody came up with why don't take the iconic journey of hertiruten. It's 5 and a half days. It's 3000 kilometers. It's along the Norwegian coast and a 120 year history. Why don't you cover it minute by minute for 5 and a half day?

Anniken Naess: They came up and they said again: 'You know the railway that was a success' Yes that was a huge success. 'Ok, now we want to go for 5 and a half days'. What? '5 and a half days.' Ok, 7 hours wasn't enough? 'No, we want almost a week for NRK 2.' They would cast people after two criteria's. They had to smile when they heard about the project. And they had to smile when they heard about the challenges. And if they smile twice, they were on board. The script for they whole show was one page. It was the first 15 minutes, that was scripted. And then they just said: NFM-mode. Which means: 'minute by minute'.

Frederik Faerden: After a couple of days when saw what was happening and people were staying home and watching this all the time, and people were reaching this boats along the coastline. Then the press had to talk about it. At the end it was sort of something that really had national attention. It was a big thing. Nobody expected this as a big thing. We promoted it as we always do when we had a sort of new productions.

Rune Moglebust: I got a short email: 'You don't know that the royal yacht is in nothern Norway? You will pas it tomorrow morning at just quater past nine just before the end port. The queen of Norway, queen Sonja, will be standing there waving.' What just happend? Being 5 and a half day on TV live, they can actually phone in while the program is still on. And they can actually tribute to us to change something.

Thomas Hellum: We realised that this is now so big we want to have a helioper shot. We didn't now were to rent a helicopter near Kirkeness so we just got out a Twitter message: 'Do anybody know were we can rent a Helicopter?' Took two seconds and then somebody come up with a number.

Voice-over: The succes of the ferry journey pushed the boat out, even further. Other projects since have included the wild life based peep show, and...

Rune Moglebust: 24 hours of salmon fishing. Just mount a lot of camera's and wire camera's cross the river put a huge production up for just fishing salmon. It took about three hours before the first salmon landed. Afther about 18 hours fishing I spoke to the head of channel and he said: 'It felt a little short, didn't it?'

Thomas Hellum: We wanted to knit a sweater from a sheep in real time. And the Australians of course have the record, it think is about 5 hours. We used almost 9 but it was a fabulous tv night. When you think about it that each person in that boat has stood up in the morning, has made a lunchbox, has bought petrol for their engine, has walked down to the boat. Had made so great effort to take part in the program. When you watch out and you see 300 boats like that. Its touching and it is quite amazing.

Anniken Naess: They always ask; 'what's the next?' So now we are gonna sing the whole Norwegian Hymn book. From the first to the last song, and two and a half days. And then they start laughing again and they say, NRK you are crazy.

Voice-over: *Opened by the Norwegian culture minister Salmeboko, minute by minute*, the hymn book, minute by minute attracted audiences only exceeded by the hertiruten broadcast. Over 3000 people over 300 choirs sang 899 hymns over 60 hours. 17.000 attended the church in Trondheim. And social media played a significant way in participating in the event. *Once again, slow TV impacted ratings, viewers and participants in a memorable experience.*

Slow TV News and Reviews, *What are NRK's Criteria for Making Slow TV?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>

Thomas Hellum: It's really important that the things we make programs about it should be done properly with high quality, should be on tv, and it should be about something that people can relate too. That about subject that has a root in our culture that it's about something important. It's something worth telling a story about.

Andrea Jackson: That particular form of slow television is about important thing all kinds ideas of national pride and the things that in which as we as a county get very excited about. But saving and enjoying that in real time, not something that had been edited and sped up and manipulated, but just enjoy something for what it actually is.

Ole Hedemann: That is also very important slow tv ingredient. *Trying to take the audience, trying a bored the ship on the journey.*

Thomas Hellum: The longer you keep a picture and especially a big picture. The longer you keep it, the more interested it gets. As a viewer you have to look in the picture, you have to find the things you have to, you can watch and start to get interested in the details and the picture and you actually make the stories your self between your own ears. It's no producer that told you this is interesting.

Tim Prevett: Peoples initial reactions what i've seen from outside Norway are what are they doing. It's a real surprise but that seems to be one of the things about doing slow television is doing something unexpected.

Anniken Naess: *Slow TV if you put it on night time or if you put it on the web or you put it on day time, because you don't risk it, you make it less important. It's by you know giving it to people prime time that this is something else, that's sit down relax, and have an experience.*

Ole Hedemann: It's an important thing is being told on tv. Because it's so different this way producing is so different from all of the producing all of the programs. That stands out and being at least parts of it prime time as a broadcast used tell the audience this is important this is something you really should watch.

Ole Hedemann: *Every project is unique. It's not a remake of the other one, it's a new one. They sort of push the boundaries for each project. but we have time its a very important thing. Do not cut in the timeline.*

Thomas Hellum, *we put as much effort in to this as we do producing for the olympics.*

Slow TV News and Reviews, *How Can Slow TV Affect Viewers?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=ciusGaszsg>

Voice-over: *Slow TV resonates with viewers in different en surprising ways. On subjects which connected with heritage, culture and identity give experiences usually at home at national events and mayer sports fixtures.*

Tim Prevett: *Trying to get an idea of slow TV is really so engaging? If it does make people think: 'I'm proud to be from my country', and it makes people to react differently to watching tv.*

Anniken Naess: *The drama in slow TV productions are slightly different then other types of drama that you would see.*

Frederik Faerden: This is something completely different and it makes people to look at things in a different way. I remember very much the CEO of digital rights group were we presented it to him. Eventually we showed him a sequence which I thought it was about probably 12 minutes long, following a cow. You can not follow that story for 12 minutes, and he seen a lot of television. The day after he said: 'that damned cow kept me awake'. It kind a shows it changes the way we look at the screen you know, because we start to look in the picture for what's going on here. What can I detect from what is going on. You search in the picture in different way than you normally would have time to do.

Anniken Naess: When you start watching it, in the beginning you getting impatient. Aren't they gonna cut? Is it something unshapen? And you can feel like, it's nothing. But if you still watch then, if you watch it like 5 minutes more, and then when suddenly a very small thing happens a: bird comes. Wauw, a bird! So things get a different meaning. I think you put the viewer in a different state of mind.

Thomas Hellum; You keep sitting there and watching something could happen, probably won't, as allways. But something could happen, because it is live and nobody has cut out the interesting part for you.

Andrea Jackson: Whether it is the camera suddenly catching the cow and following the cow meandering journey as the cow can't quite decide whether to turn left or right, you know. You the viewer don't know where this is going, you get lost in the moment.

Tim prevett: I think people really do engage with slow TV differently than we do with our usual faster styles of television. People seem to want to watch it for longer just in case you miss something. I have experienced that myself, sitting in the hotel writing out social media late at night. I keep the next one on and then turn it off. And then, I really enjoyed that one I want to see what else happens.

Thomas Hellum: You start really making the whole content in your own head, that's slow tv. And you have to keep the picture for so long that you start making those stories. The cow is the core of slow TV.

Slow TV News and Reviews, *Is Slow TV Relaxing or Hypnotic?* (online video, 12-12-2015). <https://www.youtube.com/watch?v=BJ4JDqkcpz4>

Frederik Faerden: It has kinda hypnotic effect that nobody really did think of in the first place.

Henry Gummer: Slow TV is very much forward interacting relaxing, minimalising content where you could have mapping around and take glance of it from time to time. It does help relax you.

Frederik Faerden: For instance he forgot about it is cooking. So he though there was a fire on the ship because he started to smell something that was burned, and eventually it turned out that there was fire in his own kitchen.

Ole Hedemann: 76 year's old wrote us after railway program, he was so hypnotized by just sitting and watching the rails go by and about three o'clock in the morning. When we stopped at the endstation he got of from his chair thought he was just reaching for his luggage realizing that he was in his own living room just crashing in to the curtain.

Anniken Naess: People got mesmerized and some people were sitting up all night watching this.

Dr Adam Galpin: When we engage with television narratives or film narratives, there is different levels with which we can engage with them. We could simply be in their presense, or we can pay attention to them, but not really be fully involved in the events of the narrative. Or we can be fully transported in to the narrative world and enter what some people describe as the state of flow. And that state of flow is when you lose self-consciousness. So you lose awareness of yourself in the non-media world, and you transported in to the world which exist in the narrative you are watching. In much case you tend to lose track of time, you lose self reflection, and you're fully emerged in the events as they are unfolding. That is a intently rewarding experience and a pleasurable experience.

stranger: It is relaxing, it makes you wine down. Its kind of, there is no stress. It makes me feel good.

Dr Espen Ytreberg: When slow TV offers you an attractive kind of involvement that you can sink in too. Marshall McLuhan said that people don't really read the morning newspaper, they sink in to it like a warm bath. And this is really true about slow TV, you can sink in to it, like a warm bath is this a meditative developing kind of thing. That's just pleasant to be in if you are in the mood for something more meditative.

**Slow TV News and Reviews, *Is Slow TV Also Ambient TV?* (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=a1Szm6DQ5ek>**

Ole Hedemann: We know that people sort of leave the TV on. And the program becomes part of their daily life.

stranger: Get in and watching the choirs and watching the different songs and the organs play is like. It's a nice thing to watch, I think.

Henry Gummer: We very strongly believe that slow TV is a great way to help e relax. We done a lot of research, are own research, looking in to the habits of passengers on board.

Dr Espen Ytreberg: There are parallels to made with **ambient music** I think. And that some people has proposed ambient TV as an alternative for slow TV. I think that is actually quite good.

Dr Arve Hjelseth - NTNUM Trondheim: Slow TV is a way of showing people that just relax, you can get other things done afterwards. It's a way of calming you down really.

Dr Espen Ytreberg: It's slow moving and it does not necessarily take all your attention. There is attention left over for other media.

Thomas Hellum: They had this program, Bergen railway on the telly on the party at the friday night. Turned our music down and turned up their own music, but still have the pictures on.

Henry Gummer: During a meal, we had feedback that passengers had slow TV on the background and just glance up occasionally. Just to enjoy the views that come up during a train journey.

**Slow TV News and Reviews, *Why Can Slow TV Feel So Good?* (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=jXTNfr2XGXQ>**

A basic human need is a feeling a sense of belonging and feel a sense of connection. So these kind of TV events, which are national events which bring together national audiences. All those kinds of tv events that are related to things in the country such are very well known iconic journeys. As they used in the Norwegian slow TV. They still have a sense of connection and belonging which satisfies the need to be part of, part of society and part of culture.

Anniken Naess: This is the feeling of 17th of may which is our national anniversary day and christmas day and all together were people are all joining in. And the viewing and ratings of the numbers just have half of population have watched it. Two million people have watched it. It became a huge event. More and more people came down with flags and they came with dancing groups, and they came with banners with: 'mary me'. They proposed live. Everything happened. And we hadn't foreseen nothing on this, never. We have never done a production like this.

Stranger: It feels great, you know to be part of something that is bigger than ourselves.

Tim Prevett: I was told 7:55 be inside the church, it will be good. And then 7.53 it was the tune of the British national anthem. The words obviously were different but: 'o this is something from my country and I got goosebumps.' I was, for both of the songs, the Norwegian and the UK national anthem tune, the mood felt very joined together. Very pleased to be here, and pleased to be who we are.

**Slow TV News and Reviews, *What is the Future of Slow TV?* (online video, 12-12-2015).
<https://www.youtube.com/watch?v=ytMqt-nFhFQ>**

Voice-over: The idea of slow TV is catching on. Online platforms now host a range of home made slow TV subjects and journeys. What is the wider future for slow TV? Could an American production of the Norwegian format make an impact? And how can something, which last for so long be remembered in such a few words?

Andrea Jackson: **What you choose to enjoy with the matter of slow TV will change from country to country. You know, a boat trip, or knitting, won't resonate in one country. It will not have any cultural relevance in another.**

Dr Espen Ytreberg: As for Norwegian slow TV, nature Norwegians is a major thing. Which does not mean that it could not be attractive in other countries, but then there would be Canadian nature and Canadianness, or something like that.

Andrea Jackson: If this happens it will be groundbreaking. Nothing of this is ever done before on American television. It goes absolutely in the opposite direction of every other kind of television on air in that country. And I think it will have a tremendous impact.

Henry Gummer - We have a number of clients asking about slow TV. And I think they're recognizing the value of having another alternative for passengers, something that will surprise them. Something that will show that the airline is thinking about the state of mind when they travel. We think there is a lot of value to slow TV. We are very pleased that we are experimenting, we had to push it forward.

Anniken Naess: Every fall we have a slow TV strategy seminar now. That this has become a new TV genre. We have a seminar where we talk about all kinds of crazy ideas.

Thomas Hellum: I think that we can continue doing this. With new subjects, with new journeys. And continue not too often because this is kind of an event that has to be once or twice a year, we can make something special. And we have a really long list of possible subjects.

Andrea Jackson: For me it is about the celebration either a journey or an activity in real time minute by minute, and letting television become almost a meditation. You know something that you can just sit and enjoy and truly be in the moment. Slow TV is now part of the international medialecticum.

Thomas Hellum: **Slow TV is just one way of telling a TV story.**

Tim Prevett: It seems perhaps it reaches the parts of some other stars of documentary don't reach.

Stranger: I hope that this slow TV spreads around the world and contributes to us to be a little more relaxed.

Hellum, Thomas. "The World's most boring television ... and why it's hilariously addictive." *Tedx Talks*, 24-08-2014, <http://tedxtalks.ted.com/video/SLOW-TV-%7C-Thomas-Hellum-%7C-TEDxA>

Thank you. I have only got 18 minutes to explain something that lasts for hours and days, so I'd better get started. Let's start with a clip from Al Jazeera's Listening Post.

00:25

Richard Gizbert: Norway is a country that gets relatively little media coverage. Even the elections this past week passed without much drama. And that's the Norwegian media in a nutshell: not much drama. A few years back, Norway's public TV channel NRK decided to broadcast live coverage of a seven-hour train ride -- seven hours of **simple footage**, a train rolling down the tracks. Norwegians, more than a million of them according to the ratings, loved it. **A new kind of reality TV show was born, and it goes against all the rules of TV engagement. There is no story line, no script, no drama, no climax, and it's called Slow TV.** For the past two months, Norwegians have been watching a cruise ship's journey up the coast, and there's a lot of fog on that coast. Executives at Norway's National Broadcasting Service are now considering broadcasting a night of knitting nationwide. **On the surface, it sounds boring, because it is, but something about this TV experiment has gripped Norwegians.** So we sent the Listening Post's Marcela Pizarro to Oslo to find out what it is, but first a warning: Viewers may find some of the images in the following report disappointing. (Laughter)

01:39

Thomas Hellum: And then follows an eight-minute story on Al Jazeera about some strange TV programs in little Norway. Al Jazeera. CNN. How did we get there? We have to go back to 2009, when one of my colleagues got a great idea. Where do you get your ideas? In the lunchroom. So he said, why don't we make a radio program marking the day of the German invasion of Norway in 1940. **We tell the story at the exact time during the night.** Wow. Brilliant idea, except this was just a couple of weeks before the invasion day. **So we sat in our lunchroom and discussed what other stories can you tell as they evolve? What other things take a really long time?**

02:23

So one of us came up with a train. The Bergen Railway had its 100-year anniversary that year. It goes from western Norway to eastern Norway, and it takes exactly the same time as it did 40 years ago, over seven hours. (Laughter) So we caught our commissioning editors in Oslo, and we said, we want to make a documentary about the Bergen Railway, **and we want to make it in full length, and the answer was, "Yes, but how long will the program be?" "Oh," we said, "full length." "Yes, but we mean the program."** And back and forth.

02:56

Luckily for us, they met us with laughter, very, very good laughter, so one bright day in September, we started a program that we thought should be seven hours and four minutes. Actually, it turned out to be seven hours and 14 minutes due to a signal failure at the last station. We had four cameras, three of them pointing out to the beautiful nature. Some talking to the guests, some information. (Video) Train announcement: We will arrive at Haugastøl Station. TH: And that's about it, but of course, also the 160 tunnels gave us the opportunity to do some archives. Narrator [in Norwegian]: Then a bit of flirting while the food is digested. The last downhill stretch before we reach our destination. We pass Mjølfjell Station. Then a new tunnel. (Laughter) TH: And now we thought, yes, we have a brilliant program. It will fit for the 2,000 train spotters in Norway. We brought it on air in November 2009. But no, this was far more attractive. This is the five biggest TV channels in Norway on a normal Friday, and if you look at NRK2 over here, look what happened when they put on the Bergen Railway show: 1.2 million Norwegians watched part of this program. (Applause) And another funny thing: When the host on our main channel, after they have got news for you, she said, "And on our second channel, the train has now nearly reached Myrdal station." Thousands of people just jumped on the train on our second channel like this. (Laughter) **This was also a huge success in terms of social media. It was so nice to see all the thousands of Facebook and Twitter users discussing the same view, talking to each other as if they were on the same train together. And especially, I like this one. It's a 76-year-old man. He's watched all the program, and at the end station, he rises up to pick up what he thinks is his luggage, and his head hit the curtain rod, and he realized he is in his own living room.** (Applause)

05:20

So that's strong and living TV. Four hundred and thirty-six minute by minute on a Friday night, and during that first night, the first Twitter message came: Why be a chicken? Why stop at 436 when you can expand that to 8,040, minute by minute, and do the iconic journey in Norway, the coastal ship journey Hurtigruten from Bergen to Kirkenes, almost 3,000 kilometers, covering most of our coast. It has 120-year-old, very interesting history, and literally takes part in life and death along the coast. So just a week after the Bergen Railway, we called the Hurtigruten company and we started planning for our next show.

06:09

We wanted to do something different. The Bergen Railway was a recorded program. So when we sat in our editing room, we watched this picture -- it's all Ål Station -- we saw this journalist. We had called him, we had spoken to him, and when we left the station, he took this picture of us and he waved to the

camera, and we thought, what if more people knew that we were on board that train? Would more people show up? What would it look like? So we decided our next project, *it should be live. We wanted this picture of us on the fjord and on the screen at the same time.*

06:46

So this is not the first time NRK had been on board a ship. This is back in 1964, when the technical managers have suits and ties and NRK rolled all its equipment on board a ship, and 200 meters out of the shore, transmitting the signal back, and in the machine room, they talked to the machine guy, and on the deck, they have splendid entertainment. So being on a ship, it's not the first time. But five and a half days in a row, and live, we wanted some help. And we asked our viewers out there, what do you want to see? What do you want us to film? How do you want this to look? Do you want us to make a website? What do you want on it? And we got some answers from you out there, and it helped us a very lot to build the program. So in June 2011, 23 of us went on board the Hurtigruten coastal ship and we set off.

(Music)

08:46

I have some really strong memories from that week, and it's all about people. This guy, for instance, he's head of research at the University in Tromsø (Laughter) And I will show you a piece of cloth, this one. It's the other strong memory. *It belongs to a guy called Erik Hansen. And it's people like those two who took a firm grip of our program, and together with thousands of others along the route, they made the program what it became. They made all the stories. This is Karl. He's in the ninth grade. It says, "I will be a little late for school tomorrow." He was supposed to be in the school at 8 a.m. He came at 9 a.m., and he didn't get a note from his teacher, because the teacher had watched the program.* (Laughter)

09:45

How did we do this? Yes, we took a conference room on board the Hurtigruten. We turned it into a complete TV control room. We made it all work, of course, and then we took along 11 cameras. This is one of them. *This is my sketch from February, and when you give this sketch to professional people in the Norwegian broadcasting company NRK, you get some cool stuff back. And with some very creative solutions.*

10:13

(Video) Narrator [in Norwegian]: Run it up and down. This is Norway's most important drill right now. It regulates the height of a bow camera in NRK's live production, one of 11 that capture great shots from the MS Nord-Norge. Eight wires keep the camera stable. Cameraman: I work on different camera solutions. They're just tools used in a different context.

10:39

TH: Another camera is this one. It's normally used for sports. It made it possible for us to take close-up pictures of people 100 kilometers away, like this one. (Laughter) People called us and asked, how is this man doing? He's doing fine. *Everything went well. We also could take pictures of people waving at us, people along the route, thousands of them, and they all had a phone in their hand. And when you take a picture of them, and they get the message, "Now we are on TV, dad," they start waving back. This was waving TV for five and a half days, and people get so extremely happy when they can send a warm message to their loved ones.*

11:22

It was also a great success on social media. On the last day, we met Her Majesty the Queen of Norway, and Twitter couldn't quite handle it. And we also, on the web, during this week we streamed more than 100 years of video to 148 nations, and the websites are still there and they will be forever, actually, because Hurtigruten was selected to be part of the Norwegian UNESCO list of documents, and it's also in the Guinness Book of Records as the longest documentary ever. (Applause) Thank you.

12:06

But it's a long program, so some watched part of it, like the Prime Minister. Some watched a little bit more. It says, "I haven't used my bed for five days." And he's 82 years old, and he hardly slept. *He kept watching because something might happen, though it probably won't.* (Laughter) This is the number of viewers along the route. You can see the famous Trollfjord and a day after, all-time high for NRK2. If you see the four biggest channels in Norway during June 2011, they will look like this, and as a TV producer, it's a pleasure to put Hurtigruten on top of it. It looks like this: 3.2 million Norwegians watched part of this program, and we are only five million here. Even the passengers on board the Hurtigruten coastal ship -- (Laughter) -- they chose to watch the telly instead of turning 90 degrees and watching out the window.

13:09

So we were allowed to be part of people's living room with this strange TV program, with music, nature, people. And Slow TV was now a buzzword, and we started looking for other things we could make Slow TV about. So we could either take something long and make it a topic, like with the railway and the Hurtigruten, or we could take a topic and make it long. This is the last project. It's the peep show. It's 14 hours of birdwatching on a TV screen, actually 87 days on the web. We have made 18 hours of live salmon fishing. It actually took three hours before we got the first fish, and that's quite slow. We have made 12 hours of boat ride into the beautiful Telemark Canal, and we have made another train ride with the northern railway, and because this we couldn't do live, we did it in four seasons just to give the viewer another experience on the way.

14:08

So our next project got us some attention outside Norway. This is from the Colbert Report on Comedy Central.

14:15

(Video) Stephen Colbert: I've got my eye on a wildly popular program from Norway called "National Firewood Night," which consisted of mostly people in parkas chatting and chopping in the woods, and then eight hours of a fire burning in a fireplace. (Laughter) It destroyed the other top Norwegian shows, like "So You Think You Can Watch Paint Dry" and "The Amazing Glacier Race." And get this, almost 20 percent of the Norwegian population tuned in, 20 percent.

14:45

TH: So, when wood fire and wood chopping can be that interesting, why not knitting? So on our next project, we used more than eight hours to go live from a sheep to a sweater, and Jimmy Kimmel in the ABC show, he liked that.

15:02

(Music)

15:09

(Video) Jimmy Kimmel: Even the people on the show are falling asleep, and after all that, the knitters actually failed to break the world record. They did not succeed, but remember the old Norwegian saying, it's not whether you win or lose that counts. In fact, nothing counts, and death is coming for us all.

(Laughter)

15:26

TH: Exactly. So why does this stand out? This is so completely different to other TV programming. We take the viewer on a journey that happens right now in real time, and the viewer gets the feeling of actually being there, actually being on the train, on the boat, and knitting together with others, and the reason I think why they're doing that is because we don't edit the timeline. It's important that we don't edit the timeline, and it's also important that what we make Slow TV about is something that we all can relate to, that the viewer can relate to, and that somehow has a root in our culture. This is a picture from last summer when we traveled the coast again for seven weeks. And of course this is a lot of planning, this is a lot of logistics. So this is the working plan for 150 people last summer, but more important is what you don't plan. You don't plan what's going to happen. You have to just take your cameras with you. It's like a sports event. You rig them and you see what's happening. So this is actually the whole running order for Hurtigruten, 134 hours, just written on one page. We didn't know anything more when we left Bergen.

16:39

So you have to let the viewers make the stories themselves, and I'll give you an example of that. This is from last summer, and as a TV producer, it's a nice picture, but now you can cut to the next one. But this is Slow TV, so you have to keep this picture until it really starts hurting your stomach, and then you keep it a little bit longer, and when you keep it that long, I'm sure some of you now have noticed the cow. Some of you have seen the flag. Some of you start wondering, is the farmer at home? Has he left? Is he watching the cow? And where is that cow going? So my point is, the longer you keep a picture like this, and we kept it for 10 minutes, you start making the stories in your own head. That's Slow TV.

17:28

So we think that Slow TV is one nice way of telling a TV story, and we think that we can continue doing it, not too often, once or twice a year, so we keep the feeling of an event, and we also think that the good Slow TV idea, that's the idea when people say, "Oh no, you can't put that on TV." When people smile, it might be a very good slow idea, so after all, life is best when it's a bit strange.

17:55

Thank you.

17:57

(Applause)

Heritage, Stuart. "Slow TV: the Norwegian movement with universal appeal." *The Guardian*, 4-10-2013, <http://www.theguardian.com/tv-and-radio/2015/apr/03/norway-nrk-slow-tv-relaxation>

Oh, to be Norwegian. It has been announced that NRK, the country's state broadcaster, will soon show a programme about a sweater being knitted. That's it. Norwegian viewers will tune in and watch a sheep being sheared, before seeing its wool being spun and used to knit a sweater. **This will happen in real time.** Nobody seems to know how long this show will last for. Some say five hours, some say eight. It's enough to make non-Norwegians everywhere insane with jealousy.

And the fact that this isn't even Norway's first incredibly long TV show about hardly anything just makes it worse. In February there was a 12-hour programme about a log fire being built and maintained. And a 10-hour show following a train journey from Oslo to Bergen. And 18 consecutive hours of salmon spawning. And a five-day broadcast of a cruise ship travelling up the Norwegian coast. It's all part of a movement called Slow TV, **and I desperately want to see it happen over here.**

Competition from digital channels and second screens means that TV is now louder and faster and needier than ever. Watching a major terrestrial channel on a Saturday evening is like being trapped in a burning cell with a crying, attention-seeking lunatic who screams and punches himself in the face whenever he thinks you're about to look away. It's exhausting, and Slow TV seems the perfect antidote. **Whether it is being actively watched, or just used as a screensaver for people who want to be comforted by the constant click-clacking of knitting needles in the background as they go about their daily business,** I'm convinced that Slow TV has a future here. It already has a past, more or less.

Back before producers knew better, I once watched an episode of Big Brother where nothing happened. It was live, it was Sunday afternoon and all the housemates were napping in the garden, so nothing happened. Maybe one of them would scratch their nose or roll over, but that was it. It was an hour of sleeping, soundtracked by the distant buzz of planes overhead. And, even though it's obviously massively creepy to say that you enjoy watching people sleep, I could have watched it for much longer. In a very gentle way, it was just as exciting and disruptive as anything else I've seen.

We should give Slow TV a try. If the knitting show is popular in Norway – and previous Slow TV ratings suggest it will be – just think of all those old country crafts and pursuits that could be televised over here. Fly fishing. Live thatching. A day in a Sussex trug workshop. **It would be like How It's Made, but in real time and without the annoying voiceover.** I'd watch that. Imagine if there was a channel where you could have seen the Shard being built, pane by pane, from the foundations up. That would have been brilliant.

Slow TV could allow Springwatch to actually live up to its premise. Let's do away with all the presenters and editing. Let's just train a camera on a pregnant ewe and not turn it off until she gives birth. Better yet, let's switch the camera on at the moment of conception, so we can see every single second of the pregnancy, too. Imagine how invested we'd all be in the lamb by the time its mother went into labour. We could have a street parade for it the next day and everything.

Perhaps Slow TV needs to be a red button affair. Remember how great it was during the Olympics, when you could switch from event to event? Wouldn't it be great if the same technology was brought in for a multichannel Slow TV extravaganza? It would be a world of limitless opportunity. You could lose days flitting between the Ant Farm channel, the Hospital Outpatients Waiting Room channel and the Watching a Helium Balloon Slowly Lose Its Buoyancy and Drift to the Floor of an Abandoned Ballroom Over the Course of Two or Three Weeks channel. I genuinely believe that the Norwegians are on to something here. Slow TV cannot reach these shores quickly enough.

Just don't make me liveblog any of it. That's all I ask.

Bruin de, Renee. "Focus-rapportage: Waarom Slow TV in Noorwegen zo'n groot succes is." *Extend Limits*, 26-11-2013, http://www.extendlimits.nl/nieuws/artikel/focusrapportage_waarom_slow_tv_in_noorwegen_zon_groot_succes_is

Twaalf uur lang staren naar een knisperend haardvuur of kijken naar een documentaire waarin achttien uur lang zalm wordt gevestig. [De Noren zijn helemaal verkocht aan het concept van Slow TV.](#)

Scope

Vier jaar geleden startte het concept van Slow TV, met een uitzending van een treinreis van Bergen naar Oslo die tien uur duurt. [Ongeveer één miljoen Noren zaten aan de buis gekluisterd](#), een behoorlijk aantal wanneer je nagaat dat het land vijf miljoen inwoners telt en dat ze op moesten boksen tegen de programma's X Factor en het Noorse Have I Got News For You die ook op dat moment werden uitgezonden. Toch had het Noorse Slow TV er totaal geen moeite mee om zelfs meer kijkers te trekken dan deze populaire programma's.

Na het onverwachte succes van de eerste uitzending, werden er meer Slow TV formats bedacht. Niet alleen door Rune Moglebost en zijn team zelf, ook door de kijker. Naar aanleiding van de haardvuur-marathon schreven kijkers de tv zender dat de mannen hun vuur-avond hebben gehad en dat nu de beurt is aan een brei-avond voor vrouwen. Vrijdag 1 november werd de achtuur durende brei-documentaire uitgezonden waar 1.3 miljoen mensen naar hebben gekeken. [Deze was niet alleen op de Noorse tv te volgen, maar ook online via een live-stream met Engels commentaar.](#)

Slow Movement

Slow TV kunnen we scharen onder de Slow Movement die gaande is. De Slow Movement is van start gegaan in Italië met de Slow Food Movement, opgezet door Carlo Petrini in 1986. Hij zette samen met Massimo Montanari een Universiteit van Gastronomische Wetenschappen op in Piëmont die als doel heeft het bewustzijn ten aanzien van goed eten te bevorderen. Zij wilden toen al een verandering teweeg brengen op het gebied van voedselproductie en voedselconsumptie door zich af te zetten tegen fastfood en door de culturele, traditionele keuken te behouden en het oorspronkelijk gebruik van gewassen, zaden, dieren en landbouwgebruiken van een regio weer te stimuleren.

Vandaag de dag is de Slow Movement ook buiten de voedingsindustrie zichtbaar en houdt de beweging zich bezig met het vinden van de juiste snelheid om in te leven. Het gaat om het vinden van een balans en het verhogen van onze levenskwaliteit op terreinen als voeding, educatie, management, mobiliteit, leefomgeving en wellness. Er zijn verschillende manifestaties van de Slow Movement zichtbaar, zo zijn er bijvoorbeeld Slow Cities ontstaan, maar ook Slow Tourism, Slow Parenting, Slow Fashion en ook Slow TV. De Slow Movement is vandaag de dag verder uitgegroeid tot een ontwikkeling die te maken heeft met niet alleen bewustwording en duurzaamheid, maar ook met het leveren van toegevoegde waarde en zingeving.

24 uurseconomie

Slow TV wil een tegenwicht bieden aan de snelle en flitsende programma's die het beeld beheersen op tv. De wereld om ons heen is gehaast, de 24-uurseconomie zorgt ervoor dat we continu in de weer zijn. Onze behoeftes kunnen direct worden vervuld (Instant Gratification) en wanneer we ons nog niet bewust zijn van bepaalde behoeftes, worden deze wel gestimuleerd. De grenzen tussen werk en vrije tijd, maar ook tussen werkelijkheid en virtualiteit zijn steeds meer aan het vervagen.

We stellen hoge eisen aan ons zelf, vooral onze psyche staat meer onder druk dan onze fysieke conditie in de kenniseconomie waarin we leven. We moeten naast flexibel, mobiel en altijd bereikbaar zijn ook vooral de door onze opdrachtgever en door ons zelf gestelde doelen halen. Niet alleen op het werk, ook in onze vrije tijd 'moeten' we een hoop van ons zelf. Uit onderzoek van onderzoeksbureau SKB blijkt dat steeds meer jongeren te maken krijgen met een burn-out. Tien jaar geleden waren dit vooral ouderen. Doordat werk en privé meer door elkaar heen is gaan lopen de afgelopen jaren zien we dat niet alleen de druk op het werk hoog is, maar dat ook vooral de druk in de privésfeer is gestegen. We 'moeten' van alles en hebben torenhoge ambities. Het wereldje om ons heen lijkt zo succesvol en dat willen we zelf ook zijn. Wanneer we kijken op onze sociale media zien we alleen maar de hoogtepunten die mensen delen. Boring

[Slow TV gaat tegen alle regels van tv engagement in. Het heeft geen verhaallijn, geen script, geen drama en geen climax.](#) Het succes van Slow TV zit hem volgens Kristian Elster (journalist NRK International Affairs Department) en Rune Moglebust vooral in het feit dat het [saai](#) is. Kristian Elster: *"You would think it's boring television, but we have quite a good ratings for these programmes, so obviously there's an audience for it."* Rune Moglebust: *"This is a different way of telling a story. It is more strange. The more wrong it gets, the more right it is."*

Flow en Mindfulness

[Volgens kijkers Ragnchild Hutchinson en Guate Remman is Slow TV een succes vanwege het feit dat je kalmte kunt ervaren die je normaal via de tv met zijn geschiet en geschreeuw niet kunt ervaren. Daarnaast kun je gerust een even iets anders tussendoor doen en toch niets missen. "It flows, it's just there."](#)

Tess Lynch, schrijfster voor Grantland, denkt ook dat de bovengenoemde flow iets met het succes van Slow TV te maken heeft. *Slow TV brengt ons een vorm van mindfulness. "Maybe the less results-oriented these marathons are, the better.* They're hybrids of endurance tests and hypnotizing ambient happenings, television that aims to be the opposite of what we're accustomed to. *Slow TV might be not only an antidote to, say, the sculpted (or fabricated) narratives of traditional reality television and documentaries, but to our shortened attention spans.* Viewers don't know what they're in for, how long the show will run, or if anything will actually happen. In that sense, it mimics life, (...) but there's also a little bit of suspense: We're so used to watching a screen in expectation of a story that it seems impossible there isn't one. Slow TV is: No expectations, no pressure, just comparing interpretations of a pleasant experience we all once had together, and alone."

Stuart Heritage schreef voor The Guardian het volgende naar aanleiding van de Noorse Slow TV:

"Competition from digital channels and second screens means that TV is now louder and faster and needier than ever. Watching a major terrestrial channel on a Saturday evening is like being trapped in a burning cell with a crying, attention-seeking lunatic who screams and punches himself in the face whenever he thinks you're about to look away. It's exhausting, and Slow TV seems the perfect antidote. Whether it is being actively watched, or just used as a screensaver for people who want to be comforted by the constant click-clacking of knitting needles in the background as they go about their daily business, I'm convinced that Slow TV has a future here."

Herwaardering voor natuur en cultuurgood

Volgens socioloog Arve Hjelseth, is de liefdesverhouding van Noren en Slow TV te verklaren vanwege een *herwaardering voor natuur en cultuurgood*. De meest populaire uitzending van het Noorse Slow TV was degene waarbij een cruiseschip 134 uur lang werd gefilmd terwijl het langs de kust vaarde. Meer dan drie miljoen mensen zagen deze uitzending. De populariteit van die uitzending valt volgens Hjelseth als volgt te verklaren: *"We're increasingly Urban dwellers, so the Mountains, fjords and coastline remind many Norwegians of where they come from. (...) Norwegians love slow, watching Slow TV is a sort of celebration of the Norwegian way of doing things, which we believe to be slightly different."* Ook anderen haken hier op in, *zij denken dat het succes van de show te danken is aan het feit dat het nostalgie oproept bij het publiek. Het verwijst terug naar eenvoudigere tijden in Noorwegen, toen breien of staren naar landschappen al voor voldoende entertainment zorgden.*

Hjelseth: *"We're more stressed these days too, so it's a time to relax as well as an antidote to modern TV, where camera angles shift every second. So called 'slow-TV', is strangely calming."*

Volgens Oystein Johansen, criticus van het grootst dagblad van Noorwegen, valt er een vergelijking te maken het kijken naar racen: *"People are watching just in case something happens. I caught myself up in the train show and ended up watching it for hours with fascination."*

Kansen

Wat zou de Slow Movement kunnen betekenen voor educatie of bijvoorbeeld voor het management van een bedrijf? Wat kunnen de aspecten van Slow TV in andere concepten betekenen? *Slow TV wordt vooral omschreven met waarden als saai, eenvoud, nostalgie en de behoefte aan rust en het vinden van een flow daarbinnen.* Wat zou dit kunnen betekenen voor conceptontwikkelaars? Hoe zou je bijvoorbeeld van iets wat als ontzettend saai wordt gezien zo invullen dat er daadwerkelijk animo voor is? Waar ligt de balans in jouw bedrijf? Welke toegevoegde waarde lever jij en hoe bewust ben je bezig met jouw plek in de maatschappij wanneer het gaat om een duurzame houding?

Lewis, Mark. "Norway's Slow TV Movement: So Wrong, It's Right." *TIME*, 08-07-2013, <http://world.time.com/2013/07/08/norways-slow-tv-movement-so-wrong-its-right/>

When *Bergensbanen*, a television show that broadcast **live** the seven-hour train journey from Oslo to Bergen, literally became the Norwegian sleeper hit of the season in 2009, the national broadcaster NRK followed it up with more of the same. Since then, the broadcaster has broken live-broadcast ratings records with a five-day odyssey following a cruise ship up the Norwegian west coast, augmented the train concept by setting Norway's northernmost journey from Trondheim to Bodo to music, and delighted us with an evening-long special about firewood.

This winter Norway will get another dose of Temazepam TV: an evening of minute-by-minute knitting. The concept has become known as slow TV, and it is as much now a part of the contemporary Norwegian cultural landscape as fairy tales about trolls and cross-country skiing.

"Slow TV is very different from the way everybody — including myself to be honest — has always thought that TV should be made," says Rune Møklebust, an NRK producer who has become the de facto head of the network's slow-TV output. "TV has mostly been produced the same way everywhere with just changes in subjects and themes. This is a different way of telling a story. It is more strange. The more wrong it gets, the more right it is."

He admits that the shows — sans the fast-cutting, slick production values and pulsating soundtracks of contemporary television — derive from ideas which would once have been cooked up in an evening of heavy drinking then forgotten during the regretful pangs of a hangover. It is drunk TV at its most weirdly sober.

(MORE: Slow Burn: Norway Airs 12-Hour Prime-Time TV Broadcast of Burning Fireplace)

Yet it has become bafflingly popular in Norway. More than 3 million people out of a population of 5 million tuned in to *Hurtigruten: Minutt for Minutt*, the five-day, nonstop cruise program at some point during its marathon broadcast, which, according to TNS Gallup, sustained an average 36% share of the viewing audience. *Bergensbanen*, minute-by-minute salmon fishing and the evening of firewood fun — including a memorable few hours of watching a fire slowly extinguish to dust — all racked up more than a million viewers.

It's difficult to fathom why. Oystein David Johansen, a critic at *VG*, one of Norway's biggest dailies, says the shows are often watched with the kind of morbid fascination some watch Formula 1 car racing.

"People are watching just in case something happens," he says. Norway's iPad-toting metropolitan elite has so far enjoyed the shows with ironically arched eyebrows, tapping their sardonic observations to friends and followers on social media. For the older viewers who make up the bulk of the audience for NRK2, the channel that broadcasts the shows, the programs have become an opportunity to publicly reflect on some of the parts of Norwegian life that give them so much pleasure and even turn them into opportunities for mass participation.

In 2011, as the cruise ship made its televised journey up the fjord-cracked west coast of Norway, hundreds of small-boat owners from towns like Stamsund and Oksfjord flocked to the edge of the vessel as surely as the names of those towns began **trending on Twitter**.

"That's why I know the knitting program will work," says Møklebust, "I have never had so many e-mails and phone calls telling me how excited they are about a show and asking how they can get involved. We don't know how yet, but there will definitely be some way for the audience to participate during the live broadcast."

Ask Norwegians why they watch and you are likely met with the shy chuckle of a child caught winning a game he's been banned by his parents from playing. Embarrassing but also a source of pride, the shows play up to a national sense of Norwegian exceptionalism. "I think that's probably right," says Johansen. "People in Norway are proud of this quirky TV we've developed." The trend hasn't quite caught on in the rest of the Nordic countries: a Danish channel once recorded a train journey and aired it prior to NRK's version, but it was in the middle of the night. Finland has created a train-journey program with some — but not Norwegian — levels of success. Møklebust, who is also in talks with a wary Swedish national broadcaster on a similar concept there, is convinced that with brave enough commissioners prepared to put such programs into **prime time**, the shows could work anywhere in the world.

But there is something about them that plays into a peculiarly Norwegian neurosis: in this country, so often ambivalent about the oil wealth that has made it one of the richest countries in the world, these programs hark back to a simpler time when people enjoyed the more spartan pleasures of stoking fires, enjoying the landscape and knitting warm clothes for the freezing Nordic winter.

Johansen says many of his city-dwelling contemporaries got over their snobbery and began watching with the same innocent delight shown by their enthralled countrymen. He himself had intended to switch on *Hurtigruten* just for a few minutes of professional pain. Many hours later he caught himself still transfixed.

The programs have an almost hypnotic quality — perhaps to a dangerous extent. One viewer, after smelling smoke while watching the five-day televised ocean cruise, called the TV company to report that something on board was burning. His own kitchen was on fire.

Lagas, Teun. "Heerlijk, al die trage tv-beelden." *Trouw*, 05-06-2014, <http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/3667147/2014/06/05/Heerlijk-al-die-trage-tv-beelden.dhtml>

Noren keken massaal naar een dagenlange boottocht of het urenlang breien van een trui op tv. Ook in Nederland wint 'slow television' terrein. 'Terug naar oude waarden.'

Opeens keken er bijna zeshonderdduizend televisiekijkers naar 'Maartens Moestuin'. Terwijl er in de serie over het kostgrondje van Maarten 't Hart toch niet veel meer gebeurt dan dat de tomatenplanten er goed bij staan of dat de tuinbonen nodig moeten worden getopt.

Zo traag als het groeien van knolselderij is het VPRO-programma en toch wordt het goed bekeken. Ze waren er bij de omroep zelf ook door verrast. "Toen het idee ontstond om iets te gaan doen met een volkstuin en groente kweken was ik direct enthousiast. Je ziet steeds meer stadstuintjes. De kritiek op de voedselindustrie neemt toe. We rekenden op hooguit honderdduizend kijkers, het werden er direct veel meer", zegt hoofdredacteur Karen de Bok.

Schuifelend tussen zijn aardappelbedden trekt Maarten 't Hart twee soorten kijkers. Een deel zit druk mee te schrijven alsof het een televisiecursus betreft. De Bok: "Maar we krijgen ook veel reacties van mensen die de serie meditatief vinden".

Waarmee 'Maartens Moestuin' - volgende week maandag is de laatste aflevering - kan worden bijgeschreven als een voorzichtige Nederlandse bijdrage aan slow television. Terwijl op Nederland 1 massapresentator Matthijs van Nieuwkerk in 'De Wereld Draait Door' zijn gasten afraffelde, kozen toch steeds een paar honderdduizend mensen voor het kabbelende verhaal van de ex-gereformeerde schrijver/bioloog die met z'n handen in de aarde zat te wroeten.

Geen slow tv in de pure vorm, want bij de Nederlandse omroepen wordt er nog altijd gepraat in langzame programma's. Ook in eerdere en oudere trage producties zoals VPRO's 'Nederland van boven' of het vermaarde trein- en landschap-programma 'Rail Away' van de EO klinkt nog altijd een commentaarstem.

De zuivere vorm werd de afgelopen jaren vooral in Noorwegen gekozen: louter camerabeeld, zonder commentaarstem. De Noorse zender NRK 2 trok wereldwijd de aandacht met zulke urenlange uitzendingen, gewoon op prime time. De treinrit van Bergen naar Oslo werd van minuut tot minuut vanuit de cockpit gefilmd. Naar de uitzending waarin elke mijl van de Hurtigruten-lijnboot langs de kust wordt gevolgd, keek letterlijk het halve land: dat zijn 2,5 miljoen kijkers. De uitzending was net zo lang als de vaartijd van de boot: vijf dagen. Toen koningin Sonja op tv zag dat de boot de fjord van haar buitenhuis binnenvoer, liep ze naar buiten om te zwaaien.

Breinaalden

Vorig jaar gingen de Noren zelfs even lekker voor de televisie zitten voor een avondje trui breien. Je zag eerst het schaap, dan de wol, dan het spinnen, enzovoort. Totdat het beeld urenlang werd gevuld door twee gezellig tikkende breinaalden.

"Het is televisie waarin niet veel gebeurt, maar het concurreert met de permanent snelle en opdringerige beelden die de mensen vanaf de andere kanalen in hun gezicht gesmeten krijgen", stelt de Noorse media-professor Espen Ytreberg vast in een radio-interview. Over zijn landgenoten: "Noren verlangen vaak terug naar oude waarden. Daar gaan die programma's over." Toch zijn het niet alleen de Noren met hun verlangen naar de langzame en natuurlijker maatschappij van decennia geleden.

Programmamakers in veel meer landen gingen de afgelopen tijd de uitdaging aan, onder het motto slow television is hot. Op de sociale media wordt vaak driftig gediscussieerd over de stille beelden die op dat moment zijn te zien. De zender France 4 zond 'Tokio Reverse' uit. Een documentaire over een jongen die achteruit door Tokio ging lopen. Vervolgens draaiden ze de film achterste voren af. Dus zie de jongen vooruit en alle Japanners achteruit lopen. Negen uur lang.

Er zijn internationaal allerlei varianten. Ook om eens rustig een toespraak te bekijken. In Australië bestaat de internet-zender Slow TV. Daarop zijn complete lezingen van allerlei deskundigen van begin tot eind te volgen, of de volledige redevoering die premier Kevin Rudd uitspraak als excuus aan de Aboriginals.

Dan weer zonder geluid zijn de diverse uitzendingen van alleen maar een knappend haarvuur. Het New Yorkse station die dat in de jaren zestig op kerstavond deed, wilde daarmee verwijzen naar de moeder aller slow films, Andy Warhols 'Sleep'. In 1963 legde Warhol in een meer dan vijf durende opname vast hoe zijn vriend de dichter John Giorno lag te slapen. Dat was dan wel meer slow art.

Bob Ross

Waarschijnlijk zonder dat hij het wist maakte de in 1995 overleden landschapsschilder Bob Ross allang slow tv. Laat op de avond, dat wel. Rond datzelfde tijdstip vielen veel Duitsers jarenlang in slaap met het trainenprogramma 'Die schönsten Bahnstrecken'. Dat zulke urenlange experimenten als van de Noren nog niet in Nederland zijn geprobeerd, heeft ook te maken met de Hilversumse bureaucratie, met veel omroepen en veel netmanagers. Er zijn uitzendingen van hooguit zo'n twee uur te vergeven; uitgezonderd het avondvullende 'Zomergasten'.

In Nederland gaat de EO na bijna twintig seizoenen nog gewoon door met 'Rail Away'. Met afnemers van Japan tot Korea en Frankrijk is het een van de best verkochte programma's van de

Nederlandse publieke omroep. "We deden altijd al veel natuur. We dachten: als je een trein filmt, zie je gelijk mooi de omgeving", vertelt EO-hoofdredacteur Peter Bleker over de oorsprong van het idee. Dat het een vorm van slow tv was, hadden ze toen niet bedacht.

Wetering van, Hans. "Sloom-televisie." *VPRO-gids*, 23-06-2014, <http://www.vpro.nl/lees/gids/slow-tv.html>

Het duurt eindelijk en er gebeurt vrijwel niets, maar het Noorse 'slow tv' zorgt in eigen land voor zelden vertoonde kijkcijfers. Wat is dat slow tv nu precies, waar komt het vandaan, waarom is het zo'n succes, en komt het misschien naar Nederland?

Het begon allemaal ergens in 2009 toen iemand bij de Noorse staatszender nrk2 het idee opperde om een camera voorop een trein te monteren en het hele traject live op televisie uit te zenden.

Geprogrammeerd op prime time, tegenover populaire programma's als *Have I Got News for You* en *The X-Factor* stemden 1,2 miljoen kijkers af op het zeven uur durende Bergensbanen – Minutt for minutt, terwijl er toch niet veel meer was te zien dan het landschap waar de trein doorheen reed. In 2011 volgde *Hurtigruten – Minutt for minutt*, een vijfdaagse live televisie-uitzending van een scheepsreis langs de fjorden. Op een bevolking van vijf miljoen waren tweeënhalf miljoen Noren er getuige van. Een vergelijkbaar kijkerspubliek trok de twaalf uur durende Nationale nacht van het haardvuur, waarin hout werd gehakt en een vuur werd aangemaakt, terwijl ondertussen een deskundige vertelde over de techniek van het houthakken en het aanmaken van het vuur. En november vorig jaar volgde de Nationale avond van het breien waarin de kijkers getuige waren van de vervaardiging van een trui, vanaf het scheren van het schaap via het spinnen van de wol tot aan de laatste breisteek. Het duurde niet lang of de Noorse programma's werden op Wikipedia tot nieuw genre verklaard: slow tv was geboren.

lunchideetje

Wie op zoek gaat naar de oorsprong van slow tv stuit onvermijdelijk op Andy Warhol. In 1963 maakte hij *Sleep*, een ruim vijf uur durende filmopname waarin niets werd gezegd en niets te zien was dan het statische beeld van een slapende man. Sleep inspireerde een New Yorks televisiestation om een paar jaar later op kerstavond urenlang beeld van een haardvuur uit te zenden. Yule Log was bedoeld als kerstgeschenk aan alle huishoudens zonder open haard (en stelde tegelijk de medewerkers van het station in staat op kerstavond tijd door te brengen met hun familie). De werkelijke duur van Yule Log was geen vier uur, want de op 16mm-film vastgelegde loop duurde exact zeventien seconden, maar dat stond succes niet in de weg. In de jaren negentig was er plotseling *Die schönsten Bahnstrecken*. Zes nachten per week kon ook de Nederlandse insomnialijder zich via de ard vergapen aan opnames van het Duitse landschap vastgelegd vanuit een trein. De eerste webcams waren toen al opgehangen – langs snelwegen, op gebouwen, in natuurgebieden – en niet zelden werden de beelden live via het internet uitgezonden of door lokale televisiezenders geprogrammeerd als goedkoop vulsel voor in de uren waarop toch slechts anderhalve man en een paardenkop achter de televisie zat.

Maar volgens Thomas Hellmann, een van de makers van de Noorse slow tv, dacht niemand aan die voorlopers toen het idee ontstond: 'We waren ons helemaal niet bewust van Warhol en *Die schönsten Bahnstrecken*, dat kwam pas achteraf. Het was een lunchideetje. Een van ons suggereerde dat het leuk zou zijn om de Duitse invasie van Noorwegen tijdens wo ii op de radio te verslaan alsof het die dag plaatsvond. Die lunch vond echter plaats in maart en de Duitsers vielen Noorwegen al op 9 april binnen, dus er was geen tijd. Maar het idee om een lang durend live-programma te maken, bleef hangen. Later dat jaar zonden we in verband met het honderdjarig bestaan van de Bergensbanen, de treinverbinding van Bergen naar Oslo, een aantal documentaires uit. Zo kwam het bij elkaar en bedachten we die camera op de trein.'

trending topic

Met de keuze voor de *Bergensbanen* als onderwerp grepen de Noren terug op een gekoesterd verleden. Het past in het beeld dat van slow tv bestaat: als een genre dat zich schrap zet tegen de tijd, als antidotum tegen een televisiewereld waarin alles luidruchtig moet en snel en brullachende talentsscouts en woordratelende talkshowhosts de dienst uitmaken. Maar de Noorse programma's zijn niet in alle opzichten zo old school als op het eerste gezicht lijkt. De uitzendingen worden op internet druk bekeken en zijn urenlang trending topic op twitter. Tijdens *Hurtigruten – Minutt for minutt* trokken dankzij de social media duizenden mensen naar plekken waar de boot zou langskomen, om zo onderdeel uit te maken van het evenement (zelfs koningin Sonja stapte even uit haar paleis om het schip toe te zwaaien), en tijdens de Nacht van het haardvuur ontbrandden in diezelfde social media verwoede discussies over de juiste wijze van houthakken en welk houtblok als volgende aan de beurt moest komen. 'Inmiddels bedenken we voor elk programma hoe we het internet kunnen inzetten,' zegt Hellmann, 'maar bij *Bergensbanen*, de eerste keer, maakten we pas twee uur voor aanvang een Facebookpagina aan, zo van, oh ja, misschien moeten dat ook nog maar even doen. Dat het zo'n vlucht zou nemen, konden we niet vermoeden. Mensen keken naar de televisie en hadden ondertussen een laptop op schoot en namen deel aan discussies over de reis. Er hadden nog nooit zoveel passagiers op die trein gezeten. En ze gedroegen zich alsof ze echt samen in een coupé zaten.'

geluid uitzetten

Het trage tempo van het programma is daarbij volgens Hellmann essentieel: 'Het geeft je de tijd om die reis te maken en je in het onderwerp te verdiepen, om tegelijk te kijken en met anderen koffie te drinken of een gesprek te voeren. Je hoeft er niet steeds honderd procent met je aandacht bij te zijn. Je kunt ook gewoon het geluid uitzetten. Dan is het een mooie poster in je huiskamer. Het tempo wordt gewaardeerd, we krijgen wel te horen dat het televisie is zoals het in de jaren zestig en zeventig bestond. En mensen vinden het ook prettig dat ze bij onze programma's zelf kunnen bepalen hoe ze kijken. Al het andere op televisie is gemonteerd, iemand heeft voor jou de beslissing genomen wat je moet kijken, wat interessant is, waar je op moet letten – het wordt je opgedrongen. Maar dit is echt, real time. De camera's gaan aan en dan zien we wel wat er gebeurt.' Het hoort daarmee tegelijk ook juist thuis in deze tijd, zegt Hellmann, de tijd van webcams waar ook geen montage is, en geen script. Zoals het tempo ook niet louter als een terugkeer naar oude tijden moet worden gezien: het programma wordt intensief gevolgd door een generatie die is opgegroeid met livecams, met het staren naar screensavers en bufferende streams. Traagheid en gebrek aan actie vormen net zo goed onderdeel van de hedendaagse mediaconsumptie.

lange winters

Vier jaar later wordt de Noorse succesformule inmiddels ook elders uitgeprobeerd. De Fransen hadden onlangs de mogelijkheid om gedurende negen uur mee te kijken met een man die (achterwaarts) door Tokio liep, en deze zomer zal de Amerikaanse kijker eraan moeten geloven. Aantrekkelijk is ongetwijfeld dat de programma's niet duur zijn. De Nationale avond van het breien werd gemaakt voor iets meer dan honderdduizend euro. Maar of slow tv buiten Noorwegen zal aanslaan, wordt door sommigen betwijfeld. Het succes wordt ook wel toegeschreven aan de lange Noorse winters. Het geduld en de geestesgesteldheid nodig om die winters door te komen, zouden bij het kijken naar de uitzendingen van pas komen. En zelfs schuldgevoel over de Noorse oliewelvaart is genoemd als bron: de programma's grijpen terug naar een eenvoudiger en soberder tijd toen mensen nog vuurtjes stookten en van het landschap genoten, en zelf warme truien breiden om die eindeloze winters door te komen. Maar volgens Hellmann is dat allemaal onzin: 'De belangrijkste verklaring voor het succes is dat we hier dappere zenderprogrammeurs hebben die de moed hadden om het op televisie uit te zenden, en niet alleen op het web, die de moed hadden om het op primetime uit te zenden en niet 's nachts. Wanneer je dat doet, geef je een boodschap af, zeg je tegen de mensen: dit is belangrijk, dit is iets waarvan we echt denken dat je ernaar zou moeten kijken.'

Slow tv kan volgens Hellmann in elk land een succes zijn, elk land heeft immers dergelijke tradities en thema's waarin de eigen culturele identiteit vorm krijgt. 'Mensen zijn trots als ze naar de programma's kijken, het brengt ze in contact met hun roots.' Dat het programma door zo terug te grijpen naar oude waarden ook als kritiek op globalisering wordt geduid, interesseert Hellmann weinig. Het was in ieder geval nooit de bedoeling: 'Als we zo'n zelfde programma maken over de Chinese Muur of het Suezkanaal of iets dergelijks is dat voor sommige kijkers wel interessant, maar alleen als we een thema uit onze eigen cultuur kiezen bereiken we een publiek dat groot genoeg is om het programma überhaupt te kunnen uitzenden.'

big brother

Of slow tv ook in Nederland zou kunnen werken, is daarmee niet gezegd, benadrukt Thomas Notermans van Talpa. Ze er hoe dan ook niet mee bezig. 'Het is een leuk idee, ook omdat je er net als bij radio iets naast kan doen, maar bij Talpa ontwikkelen we formats waar je juist niet iets naast kunt doen, activerende televisie, het omgekeerde van slow tv misschien wel.' Toch is ook Talpa's eigen Big Brother wel genoemd als een van de voorlopers van het genre. Notermans: 'Mensen herinneren zich nu dat ergens eind jaren negentig twaalf mensen onderuitgezakt honderd dagen op een bank hingen en dat daar ademloos naar werd gekeken door anderhalf miljoen mensen, en zeggen dan "slow tv", maar dat is met de blik van nu. We waren ons natuurlijk bewust van het lage tempo en het gebrek aan actie, maar we zagen dat juist als een potentieel probleem. Daarom kregen die mensen in dat Big Brother-huis steeds opdrachten, zodat er toch wat gebeurde.' Notermans is sceptisch over slow tv in Nederland: 'Op de Nederlandse zenders zit je vast aan standaard programmalengtes. 25 of vijftig minuten, soms anderhalf uur, en dat is het wel zo ongeveer, daar moet het format in passen. En in het Nederlandse zenderlandschap zijn wel tien zenders die zich op het grote publiek richten. De concurrentie is hier heftiger dan in Noorwegen. Misschien dat het wel kan, maar niet op een grote nationale zender.'

iets met schaatsen

'Ik wil niet op voorhand zeggen dat het onmogelijk is,' reageert Marcel Peek, netmanager Nederland 1: 'Die uitzending met de reis langs de fjorden sprak mij als idee erg aan, dat je er echt een evenement van maakt waar je mensen bij betreft. We hebben zelf in de afgelopen jaren inhoudelijk wel verwante programma's laten zien. Nederland van boven bijvoorbeeld, en de eo gaat Nederland vanaf het water doen. Dat idee van reizen, de tijd nemen om iets te laten zien en de beelden het verhaal laten vertellen, vind ik een heel interessante televisievorm die we bij de npo juist meer proberen te brengen. De vraag is natuurlijk op welke nieuwe manier je dat kunt doen, en je moet op zoek naar thema's en evenementen die bij onze cultuur horen.'

Wat zou in Nederland het onderwerp kunnen zijn? Vlaggetjesdag misschien? De komst van de Hollandse Nieuwe, vanaf het uitvaren, het uitgooien en inhalen van de netten via het kaken, zouten en inleggen tot aan het binnenvaren van de haven, de veiling van het eerste tonnetje en de eerste hap? Peek: 'Nou, dat weet ik niet hoor. Iets met schaatsen, dat komt als eerste op. En we hebben zelf natuurlijk ooit de Elfstedentocht gedaan. Toen werd de zender ook gedurende 24 uur vrijgemaakt en gingen we ook door tot de laatste mensen hun kruisje hadden opgehaald. Maar een hele dag live-televisie gericht op natuur of landschap zoals ze in Noorwegen doen, is wel iets heel anders. Wie weet in de toekomst

Merry, Stephanie. "A Five-Day Boat Ride. Twelve Hours of Knitting. Are Americans Ready for Norway's Slow TV?" *The Washington Post*, 25-03-2013, <https://www.washingtonpost.com/news/arts-and-entertainment/wp/2015/03/13/a-five-day-boat-ride-twelve-hours-of-knitting-are-americans-ready-for-norways-slow-tv/>

Watching television has become an increasingly urgent hobby. The faster you power through the just-released season of "House of Cards," the sooner you can get to "Bosch," which you've heard is pretty good for a police procedural, and besides, it's only 10 episodes, so you can finish it by Wednesday, giving you just enough time to catch up on "Game of Thrones" before the Season 5 premiere on April 12. Following the latest best series was once a leisurely activity. Not lazy, mind you, just slower. That word has its detractors ("I couldn't get into it. It was *so slow*."), but not in Norway, where Slow TV has become a **cultural phenomenon**.

[Should you be embarrassed that you already finished 'House of Cards'?)

Norwegians have reclaimed television as relaxation. They'll watch **unedited** footage of a train chugging for hours from Bergen to Oslo or a 5 1/2-day program chronicling the MS Nordnorge's voyage along the coast. Even "twelve hours of nonstop knitting" is a selling point. There may not be much to rehash around the water cooler, and the clips won't go viral, but the viewing experience is less harried. Brawls don't erupt over spoilers.

Maybe it's time to add attention spans to the list of things Norwegians have that Americans don't (along with fjords, abundant happiness, gender equality and paid paternity leave). Or maybe not. Can Slow TV exist outside of Scandinavia? Do other cultures have the endurance to find pleasure in the monotony of handicrafts and burning logs?

"I don't think we are particularly stupid or weird in Norway to like this sort of thing," said Thomas Hellum, a Slow TV pioneer and production manager at Norway's public broadcaster, NRK. "**I think really it could work in other countries.**"

Networks in England and the United States are aiming to find out. First up, BBC Four Goes Slow is testing England's patience this spring. Then the American LMNO Productions has plans to launch Slow TV shows here, although in the midst of signing contracts, the company president isn't ready to divulge details. (For those in a hurry to check it out, Slow TV is also available on the Pluto TV Web site and app, and the Norwegian shows can be found on YouTube.)

They might pick up some tips from NRK, which spurred the unexpected trend in 2007 thanks mainly to happenstance. The idea came up during lunch one day among producers of a documentary about a railway in Norway, the Bergen Line. It would be a shame to waste the extra footage, **they reasoned, so why not air the whole journey, free of editing?**

Hellum floated the idea to his editors, and, as he recalls, there was confusion at first, quickly followed by laughter – "in a good way," he insists – and then contemplation. "They turned the question into: 'What will NRK risk by not doing this?'" Hellum said. "Because we *want* to be innovative, we *want* to surprise people and make new things."

The show certainly has a novel feel. A camera is positioned on the front of the train as it glides along a ribbon of track through tunnels and under bridges, over a landscape that changes from snowy to grassy. A lake might materialize on occasion or the voice of the conductor announcing the next station, **but largely the scenes are just simple, repetitive and, ultimately, meditative.**

Bergensbanen

Hellum didn't have high expectations. Maybe a couple thousand railway enthusiasts would tune in. Instead, 1.6 million Norwegians watched part of the broadcast. Not bad, considering the population of Norway is 5 million.

Viewers flooded social media to discuss the show. One man even claimed that at the end of the line, he stood up to collect his baggage only to realize he was in his living room, Hellum recounted with a hint of pride.

Hellum then got the go-ahead to shoot "Hurtigruten Minute by Minute," a boat voyage that clocks in at 134 hours and 42 minutes. This time, the broadcast aired live, turning it into a national event. Coastal residents greeted the ship as it sailed by and tried to clinch five seconds of fame. People were captured patriotically waving flags and holding signs with messages to loved ones. And viewership soared with 3.2 million – well over half the population – tuning in to watch.

Mehamn - Hurtigruten - Minutt for minutt 1

Since then, there has been the trip along the Salmon River and National Wood Night (a detailed discussion on the best way to stack wood followed by a fire), "Piip-Show" (little birds flitting around a tiny fake coffee shop for hours) and a broadcast of 899 hymns. The phenomenon has also been ridiculed by Stephen Colbert and Jimmy Kimmel, among many others.

The jokes are to be expected. After all, what's the appeal? Hellum has some ideas: The shows are soothing and tend to be social events. You can keep them on while chatting with friends. Slow TV may be the antidote to our daily go-go-go.

"It's not demanding TV," he said. "You can easily have one laptop, if not two, on your lap . . . and if you blink for 10 seconds you haven't lost anything."

Although Slow TV seems revolutionary, the big ideas behind it are nothing new. Real-time filmmaking dates back to some of the earliest movies, including the Lumiere brothers' 1895 short "The Arrival of a Train at La Ciotat," which is exactly what it sounds like, though at 50 seconds, it didn't test attention spans. More recently, unedited and meditative movies have found an audience in galleries and museums rather than in the world of pop culture. Andy Warhol made his first "anti-film" in 1963 with "Sleep," showing a man snoozing for more than five hours. He followed that up with "Empire," 8 hours 5 minutes of footage of the Empire State Building. Dutch artist Guido van der Werve's 2007 multimedia piece "Nummer Acht: Everything Is Going to Be Alright" shows him slowly ambling atop the frozen Gulf of Bothnia while a massive icebreaker behind him goes about its business.

With Slow TV, art and pop culture begin to blur, which is why putting the programming on BBC Four in England makes sense. The channel, which is commercial-free, like NRK, exists for experimentation. Channel Editor Cassian Harrison plans to air a two-hour canal journey, the three-hour fly-on-the-wall documentary "National Gallery" and the miniseries "Make," three 30-minute depictions of craftsmanship – the creation of a wooden chair, for example – without commentary.

According to Hellum, one of the keys to successful Slow TV is choosing a culturally resonant subject, which is exactly what Harrison has done with "The Canal."

"Everybody in Britain has a strong emotional affection for taking canal trips, taking a very slow, steady trip through a peaceful countryside with the putt-putt-putt of the engine behind you," he said. "It's a bit slower, a bit more relaxed and it gives you time to concentrate and understand the world around you." Harrison has no idea who, if anyone, will watch the shows, but he's encouraged by the success at NRK. As a former film editor, he's also interested in the way the shows "unfold in their own time, at their own pace."

In a sense, we viewers becomes the editor, taking it all in and deciding what's fascinating and what's not, what touches us on some subconscious level and what's worth overlooking. And – who's to say? – maybe there will be a surprise along the way.

As Hellum puts it: "Probably nothing much will happen in the next hour, but you never know!"